

ఒం

త్రివేణి సంగమ మంగి తరంగిణి

య ను
శ్రీ శ్రీ జన మాల
7

(ర చ యి త లు)

కర్నూల్ జిల్లా (ఆంధ్ర) వాస్తవ్యులును ప్రస్తుత నివా
సము హైదరాబాద్ జిల్లా సాబాద్ తాలూకా సర్దార్ నగర్
గ్రామ నిలయులగు శ్రీ మహమ్మద్ అబ్దుల్ రహమాన్
ధడాఖ జ్యేష్ఠపుత్రుండును శ్రీ కుమారస్వామి యతివరుల
ప్రియశిష్యుండునగు మహమ్మద్ అబ్దుల్ అజీంధడాఖ గారి
కవీప్రణీతంబయ్యి,

ప రి శో ధ కు లు

గుంటూరు జిల్లా పల్నాడు తాలూకా దైదపుర నివాసు
లగు వే॥ బి॥ శ్రీ ఘటము సత్యనారాయణ శర్మగారిచే పరి
ష్కరింపబడినది.

(ప) కా శ కు లు)

శ్రీ శే॥ తాటివీరమల్లయ్యగారి కుమారులు శ్రీ తాటి
యెల్లయ్యగుప్త బట్టలవస్త్రకులు తాలూకా సాబ్ నగర్ మరియు
సర్దార్ నగర్ గారి ధనసహాయమున ప్రచురింపబడియె.

శ్రీ హేవళంబి సం॥ }
వైశాఖ శు॥ ౧ మీలు }

మొదటి కూర్పు
(౧౦౦౦) ప్రతులు.

డి 1-5-1957

పం

శ్రీరామచంద్ర గురు పరిబ్రాహ్మణము

పాద మోక్షాత్తము

—

ఉ॥ భావము తెల్పుచే కచన పద్ధతియందు రసంబునందునక
జీవమునందురుచ్యము రుచికృతశలందు పసంగమజేందు మేల్
ప్రోవయుప్రోవబోవ తొలుతోల్లనపుట్టినతొపు తావులో
నావరమైన సత్కవన భారనుదూరము సేతురా బుధుల్॥
క॥ లింగశలీరములోని య । మాంగల్యము శుద్ధిగొనుట

మానుషధర్మం । బంగములోపలి యమునా

గంగాస్నానంబెదాని కర్తృత్వమిలక॥

క॥ వాణీయు యమునయు గంగయు

ప్రాణులలోనదులునొచు పాబలుకులతో

విజానాదముసేయ పు । రాణీకులు

శృతులవినరు లక్షమిరుగమి॥

వ॥ నిర్వికార నిరంజన మనోరంజితులగు మహాశయు

లారా జీవులకు జీవనము పావనమైన జీవనమే. జీవనమనగా

నీరు ప్రతిమాలిన్యమును పరిశుద్ధి జేయుటయేగాక బలము

తేజము ఆయువు ఆరోగ్యము ధైర్యము కళ కాంతి బుద్ధి

ఆలోచనా శక్తుల నిచ్చుటకు ప్రతిమానవునకు ప్రధానమైన

వస్తువ. అట్టి నీరు వట్టివోవక క్లుబకక బహుళమునై ప్రవ

హించునది నది. నదు లసంఖ్యాకములు పుణ్యప్రదములు అట్టి

నదుల మునింగిన మానవుల మేనుల పూసిన ధూళిధూసరితి

ములను పోగొట్టుటయే గాక పుణ్యమును కూడనిచ్చును.

అందు ముఖ్యము గంగా యమునా సరస్వతులు అవి పరోక్ష

మూలు, అపనోక్షములని రెండు విధములు కన్పించుట కన్పించకపోవుట, కనుగొనునవి సేత్రములు అవి రెండు విధములు, చర్మచక్షు జ్ఞానచక్షు జ్ఞానసేత్రము కాయశోధనకు కంచు కాగడ, అది ఆధారచక్రము మొదలు సహస్రారమువరకు కలిగిన దెబ్బదిరెండువేల నరముల ప్రాణతాణ స్థానములను గల కళల కనిపెట్టుచుండును. దేహము లోగల గంగాయమునా నరస్వతీనదుల సదీరనంబులు నేహికి ఆనుభవము చేయుచుండును. కాయములో మనోబుద్ధి చిత్త అహంకార సంధులనల అన మానూమామైక త్రిమలముల శుద్ధిచేయుచు త్రిగుణంబుల గుణకర్మలంటనీక దేహికి ఉదాహరణంబులు తనువులో కనుపింపజేయుచుండును. జ్ఞాననేత్రాష్టమును గురుపద బాలభాస్కరోదయముచే కని గంగా యమునా నరస్వతీనదుల ప్రతినిమేషము స్నానము చేయుటెరిగి ఆబలమున త్రికూటస్థాన మెక్కగలిగి కోటి సూర్యప్రభా భాసమైన నొక్కజోటినిగాంచి ఆమె నోటిమాటలువిని అవి కొన్నిపాటలుగా నేనుచెప్పబూనినందులకు ప్రాప్తిలై నవారలు సంతసించు రేమో అజ్ఞులై నవారలు నిరసించు రేమో దూషణ భూషణ తిరస్కారంబులుశరీరంబునకుగాని ఆత్మకులేవు. వానితో నాకు పనిలేదు.

ఇట్లు విన్నవించు

విబుధపద విధేయుడు

మహమ్మద్ అబ్దుల్ అజీంధదాఖ

పరిశోధకాభిప్రాయము

క॥ పరిశోధననేజేయుట । పరిశోధించుటలుగాడే
ప్రణవము అదినా । అరచేతనున్నదా హరిహర
సరసీ జోదరులకు అందనిదిగదా॥

క॥ పరిశోధననేజేయగ । కరువలిస్తంభించి కంచు
కాగడగొనిమై ! మరుగుల తిరిగెడి యాతల । వరినా
మెరుగులనుదిద్ద వరగణపతినా॥

క॥ పరిశోధననేజేసితి । పరిపూర్ణంబైన బ్రహ్మ
భవనముముందున్ । దిరిగెడినదుల మునింగెడి ।
తరుణుల తరువులను తక్కు । తక్కులనెల్ల॥

ఉ॥ భావకవిత్వమిద్ది పొరపాటులుకల్గిన కల్పవచ్చుమై
దేవళమందు దేవుని మదిన్ గనిపింపగజేయ శబ్దముల్
తావులుతప్పవచ్చు కవితాపనితామణి బ్రహ్మపూరి
సంభావితపుష్పలావికగ బల్కెగదా అదిచాలదా కళల్॥

ఉ॥ ఒల్లనికూరయుప్పనెడు యూహదలంపక తల్లిచంక
జాబిల్లినిచూచుబాలకుని ప్రేముడిగాంచితిదీనినేను
నేపొల్లులుకానరావు పరిపూర్ణ రసామృతమాచు సత్కళా
వల్లికలల్లియుండె కొదువల్ గిదువల్ మదియెంచబోక నా
చల్లనికాంతిలోమరగి । సాగిలిమ్రొక్కితి సంతసించితిన్॥

క॥ తాళముల రాగములతో । మేళనమై భక్తిరక్తి ।
మించెడుదీనిన్ । తూలికగజూచునరుడే ।
కూళసుమీ పగటిగుడ్డ । గూబయెజుమ్మొ॥

ఇట్లు

సుజనవిధేయుడు.

ఘటము సత్యనారాయణశర్మ ధై.ద.

గ్రంథకర్త

అజీంధ్రదాస్

సర్వకావ్యకర్త

త్రివేణీ సంగమ మంగళ తరంగిణి

ప్రథమ భాగము
వినాయక స్తవము

1. కీర్తన-రా॥ మోహన॥ తా॥ జల్వ.

శ్రీ గిరిజావరకుమార శ్రితజనా మనోవిహార
నేర మెన్నబోకుర నెరనమ్మియున్నవాడరా
మొరవినర శిశులిడర పరమశృపాకరగణేశ ॥శ్రీ॥
ప్రాకటమునిజనమన విభ్రాజితమత్ప్రభువర
ఏకదంతరామెరా ముల్లోకనేత వీమెరా
సాకుమురా పోకుమురా నీకివెప్రణతులుగణేశ ॥శ్రీ॥
కేలుమోడ్చి నీపదముల మోలనిలచియుంటిరా
జాలమువలదంటిరా భవజాలము లెడబాపరా
బాలుడరా ఏలగరా జాలవడేలరగణేశ ॥శ్రీ॥
ధారుణి సద్ధారనగర దాసాజీం ప్రేమమీర
కోరినిన్ను వేడెనురా కోరికలీడేర్చరా
బ్రోవుముర కావుముర భూరిదయామయ గణేశ ॥శ్రీ॥

సరస్వతీ స్తవము

2. కీర్తన-రా॥ కల్యాణి॥ తా॥ రూపకము॥
శ్రీకరవరనీలవేణి శ్రితజనావనీ శర్వాణి ॥శ్రీ॥
వరమేష్ఠిరాణి పరమ పావనిజననీ
సరసిజులొఛని పాపవిమోచని

సకలభక్త మోక్షప్రదాయని
 సురచిరవీణా నాదవినోదిని
 సురనరాది సత్కవీంద్రప్రపంచే ||శ్రీ||
 భారతిమాంపాలయామి భవ్యరూపిణి భవాని
 ధారుణీసద్దారునగర పురవిహారిణి
 సారసమణిమయ హరభూషణి
 సరసమగుణ సత్ప్రకాశిని
 సూరిమిమీరగదాసాజ్ఞ కవి
 ఘోరకలుష సంతాపనివారణి ||శ్రీ||

ఈశ్వర స్తవము

3. కీర్తన-గా|| కల్యాణి|| తా|| చూపకము
 గౌరీనాథ ప్రణవాకృత
 త్రిపురాంతకమహాదేవ ||గౌ||
 కాకున్యాత్మక ప్రభువర
 కామిత దాయక చిద్విలాస
 పరమోద్ధర భవవిమూర
 భానుర రజితాద్రివాస
 ఫాలనేత్రమాం పాలయ

రామచంద్రమూర్తి స్తవము

4. కీర్తన-గా|| నాదనామక్రియ|| తా|| ఆది||
 శ్రీరామప్రభువర రావేరా । నామసముసనిన్నైరసమ్మితర ||శ్రీ||
 సీమహిమలు తెలియగజాలనుర । నీవేగతియని మొరలిడితినిర
 కామాదిషడ్గుణవిమూరసదా । కాపాడుచుండుముపరాత్పర||శ్రీ||

సాకేతనిలయరఘుకులవీర । సాయుజ్యపదవి చేకూర్చుముర
కాకాసురమదహరరణధీర । కారుణ్యసాగర రమావర ॥శీ॥
సీతాంగనహృదయకమలలోలపరంజ్యోతిస్వరూపాగమమూల
వాతాత్మజపూజితపదయుగళ । వాణీశనుతాత్రితజనపాల ॥శీ॥
ధారుణిస్థూర్నగరవర । ధామాజీం దాసుభవభయహర
క్షీరాబ్ధిశయనజగదాధార । కృతానుర రావణసంహర ॥శీ॥

సద్గురుమూర్తి స్తవము

5. కీర్తన-రా॥ కేదార॥ తా॥ ఏక॥

గురుచరణములకువందనం॥మద్గురు॥మరువకచేసెదప్రతిదిసం॥గు॥

గురుచరణములీహృదయమునందున

స్థిరముగనిల్చియు వదలియుటహం ॥గు॥

దుర్గుణములుబహు వదలగజేసియు

నద్గుణములుమది నిలుపగజేసెను । శుభం శుభం ॥గు॥

తారకమంత్రప్రభావము తెలిపెను

తరించెమార్గము గ్రక్కునచూపెను॥ నిజం నిజం ॥గు॥

తనకరమునునా శిరముననునిచియు

మనమలరగనొక మంత్రము నేర్పెను । జపం క్రమం ॥గు॥

జవమిదిఅజపము త్రికూటిఁగిదియని

పుపముమీరకనుగొనె । హంసాక్షరాక్షరం ॥గు॥

కోరికతీర్చెను గురువరుడు మదిన్

కోరిభజించుచునుండుమజీమిక । క్షణం క్షణం ॥గు॥

6. కీర్తన-రా॥ దేశిమిత్రము॥ తా॥ ఆది॥

నడునడువే ఇకసుడిబడకే॥ ఆత్రివేణిసంగము దాటవే

మడికట్టియు మదికికటమనసా ॥నడు॥

పద్మాసనమును వేసియు బాగుగ | ఇటుఅటుకదలక కూర్చో
ముద్రాశాంభవి పట్టియుగట్టిగ | ఊర్ధ్వముచూచుట నేర్చుకో
నీపూర్ణముచూచుట నేర్చుకో
మదిగదిలో పదిలముతో

అదివచ్చెట్టిధ్వని వినునీవిక | మడికట్టియు మదికిక ఓమనసా ||నడు||
రేచకపూరకసుశుమ్న దాచి | నడువడినేర్చుకో వడిగా
నీచాడేచాపాదములేయుచు | పోవలెనోడివిడిపడక
నీచంచలమొదలీలచట

అచలమనే స్థలముననే
నిశ్చలతత్త్వముచూడవే | మడికట్టియు మదికిక ఓమనసా ||స||
భూచరిభేదరీలక్షణ్ముఖ | ముద్రలునాల్గివిచూడు
ఎంచియుపంచుకోవిదవముద్ర | శాంభవిలనునదిచూడు
ఈ శాంభవిముద్రనుచూడు

తిర్జనపు వేళ్ళకును
పుంచవెముద్రలపై ఇక | మడికట్టియు మదికిక ఓమనసా ||నడు||
సద్దారునగరులోనిలచెలజీము | నమశ్శివాయ ఓం యనుచు
ఊర్ధ్వమునడచేమార్గంబొదలక | పంపిణిస్థలమునుకనుచు
ఆ పంపిణిస్థలమును కనుచు
హారహారఓం శివశివఓం

అనుసహాయమొసగునేఈశుడు | మడికట్టియు మదికిక ఓమనసా ||న||

7. కీర్తన-రా | శివరంజని || తా || ఆట ||
సత్రవర్తన ఇదేనడతా | సత్రమే మనకర్కరా ||స||
రాగులేవై రాగులేగానీ | యోగులేమరిభోగులేగానీ
కర్మమొదలుట ఎవరివశమో

సత్యమేదశరథునితనయుడు । సత్యమునకై పాటుపడుటలు
 పితయొసంగిన ఆజ్ఞదాటక । సతిసమేతముకానకేగెను ॥స॥
 ద్రావతి సైరంద్రియయ్యి । విరాటుకొలుపులొ నిలచియుండ
 చూచుచుండియుపాండవులు । ఆధర్మకర్మనువీడినారా ॥స॥
 అడవిలోనుడిబడుటయే । ఆనలుడుభేదామొంది రూపము
 మారుటే

దమయంతిభర్తనువీడినాడే । స్వయంవరముసకలియలేదే
 తప్పెనాఅధర్మకర్మజగమునా ॥స॥

జ్ఞానిగానీజ్ఞానహీనుడు గానిజపతపబలుడుగాని
 మానవుండై జన్మమెత్తియు । మానవలదు ఆజీముసత్యము ॥స॥

8. కీర్తన - రా॥ కమాచి॥ తా॥ ఏక॥

దాటనునాటడ దాటించుకృష్ణా
 దాటించునాటడ నన్నాదరించు కృష్ణా ॥దా॥
 కృష్ణకృష్ణయనినిన్ను పదెవదేవేడుచుంటి
 విష్ణుగోవింద ఈ విశ్వమందుగలుగుమాయీ
 విపులాబ్ధిదాటించు కృపనాదుపై ననించు ॥దా॥
 తనుమనుధనమంత నిండియున్నదిటడ
 దీనబంధుదయాసింధు దిక్కునీవేరకృష్ణ ॥దా॥
 డెబ్బదిరెండెండ్లు ఆయువులొ నుడిబడి
 దబ్బానదాటించు ఇంక మునుగుతుందికృష్ణ ॥దా॥
 మూడుసుడులమునుగబోవ మొగ్గియున్నాదినావ
 తోడిచేసి భక్తులతో ఓడనులాగించుకృష్ణ ॥దా॥

నాయంతపాపినరుడు జగమందులేడుకృష్ణ
నీచెంతజేర్చి అజీం దాసుని బోవుకృష్ణా ॥దా॥

9. కీర్తన - రా॥ శంకరాభరణము తా॥ తిశ్రగతి.

సాధించు ఓమనసా శోధించు తారకం ॥సా॥
సాధనమెమంచి సారమున్నది దీనినెగోలుమ ॥సా॥
ఈడపింగళతిరుగనేర్చి జోడుజ్యోతులచూడనేర్చి
మూడుకాల్వలు దాటనేర్చి నడువడి నడువడి విడువక ॥సా॥
మూడువేణులసంగమున్నది చూడహంసెటులాడుచున్నది
ఏడుకొండలెక్కిచూడు జోడుఎవ్వడో జాడతెలియును
మూఢత్వము విడుచుచు నీవుగూడుచు ఆడుచు పాడుచు॥సా॥
అది అంత్యము తెలిసిచూడు నీదినాదనిమాని యుండు
పాదు తెలిసి గురువుగుట్టు బయలులొ హాయిలుగా
రయమున మేయిలో ॥సా॥
ఏ యే చోటలింగముండు మాయవదలిజ్యోతియుండు
కాయభంగముజేసితె అజీం ఏమది ఈమది చూడది ॥సా॥

10. కీర్తన - రా॥ కన్నడ తా॥ ఆది.

తళాతళాతళుకుల తళుకులోనె మెరుపుల
ఘెళ్ళపెళ్ళయురుముల కానరేతనువుల ॥తళా॥
బంగారుతీగెవంటి మెరపు ఛాయకన్యా
శృంగారవతి అది వలపుఛాయకన్యా
గంగాయమునలో మనుసుదాటదాయె
భృంగివలెతిరిగి అంగభంగమయ్యిపోయె ॥తళా॥

ఇడపింగళలో ఉయ్యాలలూ గెనాతీ
మూడువేణులపై కులుకుచుండునాతి
రెండుజ్యోతులమిన్నా నాతిజ్యోతిరయె
నడచి చూచుటకు దారిదొరుకదాయె ||తళా||

ధనకనకావస్తువులను కోరదాకాంత
ధ్యానజ్ఞానజవతపనుల కోరుకాకాంత
తనలోనిలచియున్న కాంతతెలియదాయె
కన్నవారు జూపుటకు కరుణకలుగదాయె ||తళా||
ఇట్టికాంత చెలిమినీకు దొరుకబోదు ఓలజీం
పట్టుగురువు పాదములను జూపగలడు ఓ అజీం
నట్టెటబుట్టినీదు మునిగిపోవనాయె
పట్టిచ్చెనాధుడెవడో కానరాడాయె ||తళా||

11. కీర్తన - రా|| శివరంజని తా|| ఆట.

మనుజులంత మనములో కానరాత్మనాత్మల
మానరే పరనిండలా కానరేశివభక్తుల ||మను||
కన్నతల్లి తండ్రిసేవ జేయమతి భగ్నిష్టాయెనా
అన్నియీత్రలుతిరిగెఘనులు ఇలలోపెక్కండ్రున్నరే ||
గురువునకు తనుమనుధనంబు దారబోసినవారలే
ధరలోదిరుగబుచ్చుకున్న శిష్యులధికములున్నరే||మను||
నీచులనిబహుదికిరింతురు చూచికొందరు బీదలా
పూచులొదలరు కాంతకనకము ఆశలోబడియున్నరే||
విన్నకన్నవన్నివ్రాసిన నీవెలన్నపు అందురు
ధ్యానజ్ఞానులు పాటవిని ఆనందమొందుచుండురే ||మ||

ధరను సర్దార్ నగరమందున నిలచియున్న అజీముదాను
గురుకుమారస్వామి శిష్యుడు వ్రాసేకీర్తనలందురే॥మ॥

12. కీర్తన - రా॥ దుర్గా॥ తా॥ ఏక.

రామధ్యానంబెకదా మనసజపం ఓసీదువ్రతం ॥రామ॥
కామక్రోధంబులను కాల్పునదే రామజపం
ఓ రామజపం ॥రామ॥

రాముసీనామము స్మరియించి కదా
రుషిమునులై రికదా సీదుజపముచేసినదా
స్నానస్నానంబెకదా తెలసినిజం
ఓ చేసిజపం ॥రామ॥

గురువుబోధించెగదా తారకమంత్రమునాడు
పరిపరివిధములతో సాధనజేసి చూడు
గురువుబోధించినదే గుట్టు ఇకవట్టులజేం
ఓ సీదుమతం ॥రామ॥

13. కీర్తన - రా॥ పుష్పతిలక॥ తా॥ రూపకము.

తెలియనైతినీ నీరూపురేఖరామ ॥తెలి॥
రామరామయనుటకిటుల । నామమెవరు పెట్టినారో
ప్రేమతో సీతల్లితండ్రి లేక । సీదు మామగారో ॥తెలి॥
నిన్నుజూచినట్టిఘనులు । ఎవరున్న తెలుపరైరి
విన్నకృతులు పలుకులన్ని । శూన్యరూపురామయనుచు ॥తెలి॥
పటమునందు సీదురూపు । దిట్టముగఎటువ్రాసిరిలొ
వట్టికాగితంబెకాదు తీర్చినారు । శిలలురాము ॥తెలి॥

రామరూపుడన్నతప్పె | రామనిరూపుడన్నతప్పె
ఏమితోచదాయెమదికి | ఏమనందు తెలుపురామ || తెలి||
ధ్యానజ్ఞాన మొసగుమనుచు | దీనుడజీం ధడాఖయిటుల
నిన్ను మొరలిడుచు ధర | సర్దార్ నగరమందు నిలచె || తెలి||

14. కీర్తన - రా|| తోడిమిశ్రమ తా|| ఆది.

వేగవేగమె ఇకా | త్యాగికావె ఓమనసా
మురళినాదమువినవె | నీవికా
అందు శబ్దము | వినికనుగొనవ
నీవినీ అననిదే | నేనెటులందును అందును
నీవును నేనును ఒక్కచోనున్నను | నున్నను
అన్నిసున్న నెకదా | సరజస్త్వమెఇక
శబ్దమేమది ఇక తెల్పవ || వేగ||
తొలుకులుకొట్టును | పలుకులు మునుగును | మునుగును
కులుకులు తొలుగును | ప్రేమలువదలును | వదలును
కిలకిలనవ్వులు | కల్లభ్రమలన్నియు
ఎల్లకాలమువుండు నావెన్నెల
అందుశబ్దమువిని కనుగొనవ || వేగ||
ఎందరోపోయిరి | వుందుమామేమిక | మేమిక
నుందరాకారులు | ముని ఘనజనులెల | జనులెల
ఉండుటకు ఓఅజీం | సర్దార్ నగరమందున
ఈ ఆశలు ఇకవీడవా
అందుశబ్దమువిని కనుగొనవ || వేగ||

ఇప్పుడే చేసుకో రామునీ ధ్యాన్మము
తప్పితేమతిస్మృతి వుండునాజ్ఞానము । జ్ఞానము
ఇప్పుడప్పుడప్పుడో । పాణి వెళ్ళిపోవుట
ఈజన్మిక దొరుకదునుమా
అందుశబ్దమువిని కచుగొనవ ॥వేగ॥

15. కీర్తన - రా॥ మధ్యమావతి తా॥ ఆట.

గీతార్థసారముగ్రోలు । మనసా నీతినూతిలోమునిగితేలు ॥గీ॥
గీతచెప్పినదాత । నెరిగి । భీతితోధ్యానించుచుండు
మతము హిందుమతము మనదిది । సతిసుతాదుల నేర్పుచుండు॥
గీతార్థమది భగవద్గీత । మామాత పితరులు చదువలేదా
గీతబోధచేసెనాడు । సత్యమేకద అర్జునునికి
సత్సవ ర్తనలెల్ల నేర్చి । ఆత్మనాత్మలో చూపెకృష్ణుడు ॥గీతా॥
వదు నెనిమిదియునధ్యాయములు । పారాయణము చేయుట ।
మనధర్మములు
వదలకను బహుపదిలముగను । చదువుచుందురు ఘనులు
ఇలలో

ఆదిఅంత్యమధ్యరహిత । మర్మమెరిగిన భక్తులందరు ॥గీతా॥
శివ కేశవపరబ్రహ్మ । ఎవరిధర్మమేదియో । నీదుకర్మా
ఎవరు హెచ్చితచ్చు ఎవరో । ఎవరువచ్చుచు పోవువారలొ
ఎవరుఎవరినిపూజిస్తేరురో । ఎవరుఎవరిని కలసికొందురో॥గీతా॥
మత వాదములవన్ని మానీ । ఆత్మా నెరుగు । విజ్ఞానముబూని
ప్రతిదినము ప్రాణవంబున్ గల । శృతినివినుచు ఆజీము అల్లా
స్థితి నెరిగి సద్గారుజనపుర । భనహితుడు అజీంధడాఖ . ॥గీతా॥

16. కీర్తన - రా॥ శంక రాధరణం మిత్రమ తా॥ అది.

వాదమెందుకయ్యా । పాదుఎరుగవయ్య । కొధము వద్దికపో
మనసాశిద్ధుల । సాధులతో ॥వాద॥
నీవు నేనుఎరుగా । మేనువదలితిరుగ । కనుగొన గురువులతో
మనసాత్మరగానీవికపో
జ్ఞానులై నవారలా । ఆత్మనాత్మబోధల । గానవేమోక్షముకై
హరిహరబ్రహ్మను । కూడుటకొరకై । ప్రాక వెత్తికుటికిపై
త్రివేణులమునుగక । మనసాదాటిపో ॥వాద॥
శివశివయని ఓం । నమశ్శివాయయని సహస్రపురజేర వెమనసా
అవనిలొతలువ । పలుకతులువై । కారణకర్తహరుడే
సర్వేశుడే అజీము । బ్రోవును । సద్గార్ నగరములో ॥వాద॥

17. కీర్తన - రా॥ కమాచి తా॥ జుల్ప.

ఇదేమదీకదా । సదా శ్రీరామమందిరం
పదేపదే ఓమనసా । అచట భజనచేయుదం ॥ఇదే॥
పొగడుటకును అలవికాదు । దానివందనం
పగలురాత్రి జపమునకది । ఏకాంతస్థలం ॥ఇదే॥
వెలుపలొకవృక్షమున్నది । దానివై భవం
పూలుఏడురంగుల గలది । ఉద్యానవనం ॥ఇదే॥
సాధులంత ఉందురచట । వేసిఆననం
భేదమొదలి రామధ్యాన । మందె అనుదినం ॥ఇదే॥
పాదుతెలియుటకును । గురు । సేవచేయవలె అజీం
భేదమొదలి భక్తుడవై । చూడుము నిజమందిరం ॥ఇ॥

18. కీర్తన - రా॥ దేశిమిశ్రమ తా॥ ఆది.

మననియవె । ననుకనుగొనవే । నామొరాలకించవె శ్రీహరీ
నినుతలచెటిజ్ఞానంబొసగుమిక ॥మన॥

మధురమధురమగు । రామునినామా । సారముగోలుటఎటులో
చేరుదునేనెటు తెరలోపలనీ । సదనముజూచుటఎటులో ।
సీసదనముజూచుటఎటులో । మదిమైలే । అదిపోదే
మడిగట్టుచునున్ననుశ్రీహరీనినుతలచెటి జ్ఞానంబొసగుమిక ॥మ॥
చంచలమొదలీ అచలంజాట । ఏమిటిదోనేనెరుగ ।
పంచాక్షరిమంత్రము । అందునునోట । సాధనజేయుట ఎరుగ ।
నేసాధనజేయుట ఎరుగ ।

జ్ఞానినో । నే । పజ్ఞానినో । నే ।
ఈషణత్రయములజిక్కితి । హరినినుతలచెటి జ్ఞానంబొసగుమిక ॥
సర్దార్ నగరమువదలిఅజేము । త్రికుటాద్రెక్కట ఎటులో ।
సహస్రపురమున త్రిలింగములను । దరిశించుట ఇకఎటులో ।
నేదరిశించుట ఇకఎటులో ।

సరగుననీ । దరిజేరే ।
సహాయమొసగ వెశ్రీహరీ । నినుతలచెటిజ్ఞానంబొసగుమిక ॥మన॥

19. కీర్తన - రా॥ దున్దా॥ తా॥ ఆట.

గోవుమాంసముమనసా తిన్నావా । నీవుపారత్రాగియుపారము
కన్నవ ॥గో॥

గోవుమాంసము తినుచు । సారత్రాగు తెనీకు ।

శివ కేశపులధ్యానజ్ఞానంబుగలుగును ।

గోవున్నీరము పిదికిపిదప । స్త్రీరమందునతోడుబట్టి ।

దధిమధించిరవితో వెన్న । తీసెపువము నేర్చినావా ॥గో॥

గురుపుపుతృడవయ్యి । యున్నావా వారిఎదురు క్తముగ మొదలు
చున్నావ ।

గురుపుత్రజ్ఞులొనిలచి । గురుగుట్టు సాధించి ।

నురలానురులు రుషిమునిజన ఘనులైరి ।

మరువకుండిరి గోవుమాంసము । గ్రోలుచుండిరి సారసారము ।

వారికన్న అధికమైన । వాడతా ఓవెరిమనసా ॥గో॥

దొంగభక్తుడవయ్యి యున్నావా । ఇలలోకొంగజపముచేయు
చున్నావ ।

గంగాయమునలమధ్య । మునిగీతేలవుగాని ।

సంగమహేశ్వరము । చేరుట ఎటులనో ।

అంగభంగముచేసిసీవు । లింగమూర్తిని జూచుటెటులా ।

భృంగివయ్యి సహస్రకమలము । నందునిలుచుట నీవుఎప్పుడో ॥

పొట్టకొరకై తిరిగేగురువులు । గుట్టుఎరుగరు నీకును తెల్వరు

పట్టుప్రజ్ఞానుండై యున్న । గురువుపాదము

నోటమాంసము తినుచు । సారత్రాగుటనేర్చును

ఇట్టిధరలో పుట్టితిరిగే । గోవుమాంసము తినుటపాపము

చెట్టుమూలకములవెల్లె । సారత్రాగుట పాపమండ్ర ॥గో॥

తర్కవాదములన్ని నూనీ । తత్వమర్మంబెరిగినవాచే జ్ఞానీ

తుర్కమతమువాడు । అడిచి నామమావాడు

సర్దార్ నగరమందు । వ్రాసెతత్వము యనుచు
మితృలందరు శతృలయ్యి । ముప్పేయుద్ధము చేయబోకుడి
గురుకుమారస్వామిబోధ । సారమిటువలె తెల్పెదీనుడు ॥గో॥

20. కీర్తన - రా॥ దేశి తా॥ ఏక.

ఇద్దుగో సాహందండ । కొట్టచూడు । మాయలముండ
పెద్దలన్న బుద్ధిమాటలన్ని రద్దుచేసి
కొద్దికొద్ది సుద్దులు నా । వద్దచెప్పవచ్చినావు ॥ఇద్దు॥
ఉన్నచోటవుండలేవు । అన్నిచోట్ల తిరుగుతావు
అన్నవిన్నకన్నవన్ని । తెలుపుకుంట వురుకుతావు ॥ఇద్దు॥
తలుపుమూసి । చిలుకువేసి । తలుపులో నెయుండుమంట
తలుపుతీసి బైటవచ్చి । తల్పులెల్ల తెల్పుతావు ॥ఇద్దు॥
హరిభజనచేసెవారి । హృదయమునందుజేరి
పరిపరివిధముల బుజ్జగించె ముండనీవు ॥ఇద్దు॥
ఇట్టిచర్య లొదలకున్న । పట్టిఅజీం కట్టునన్న
కొట్టికొట్టి తోడ్కొల్పిసి । ఏడ్చినగాని వదలడన్న ॥ఇద్దు॥

21. కీర్తన-రా॥ ఆనందభైరవి॥ తా॥ రూపకము.

ఎటువలెస్తుతిఁగెనునిన్ను । కృష్ణా ।

శ్రీహరియనినే ॥నెటు॥

ఇంటిమింటిమధ్యనీవు । దండ్రిపై నగుండుఎక్కి ।
వేడుకలరగ వీణావాయించుచు ననుగాంచకున్న ॥ఎటు॥
నేనునేను య నెడునాదు । మేనునిన్ను గాంచదేమొ ।
నన్నునీవుగాంచుచున్న । మేను అడ్డగించియుండు ॥ఎటు॥

ఒంటి స్తంభపు మేడయందు । రెండుద్వారములకుమీద ।
 జోడుజ్యోతులందు జ్యోతి । వయ్యి నీవు వెలగుచుండ ॥ఎటు॥
 భక్తులై భ్రమసియున్న । ముక్తికాంతను గలసిసీవు ।
 జ్ఞప్తిమరుపు స్వప్నమంచు । త్రికుటాద్రిపై దిరుగుచున్న ॥ఎటు॥
 నేను మేనువదలులోన । నిన్ను స్తుతిజేయునట్టి ।
 ధ్యానజ్ఞానమొసగజీము । మొరలిడెనిను ఇటులకృష్ణా ॥ఎటు॥

22. కీర్తన-రా॥ కాఫిమిశ్రమ॥ తా॥ ఆది॥

సాకి॥ కాశిచూచీ । మధురచూచీ । తిరిగితియాత్రలులన్ని ।
 ఎచ్చటప్రభువు । దొరకక నేను । వచ్చితిహరిననుబ్రోవు॥
 చ॥ నీద్వారము నిలచినయోగీ ॥నీద్వా॥
 కోరా నేనా తనుమనుధనము । దరిశనమిచ్చి బ్రోవునన్ను॥
 మూడుమూళ్ళలోచిక్కి । చూడత్రుటెక్కి ।
 నుడిబడుచున్నను నే । నుడిబడుచున్నను నే ।
 ఇడపింగళ । ఆ । సుశుమ్నదారి ।
 నడుచుచువ స్తివిరాట్ । నడుచుచువ స్తివిరాట్ ।
 కోర నేనాతనుమనుధనము । దరిశనమిచ్చి బ్రోవునన్ను॥
 ధర్మకర్మలుచేసి । ధ్యానజపముచేసి
 నినుగానకయున్న నే । నినుగానకయున్న నే
 దరిశ భిక్షుగైకొనిదీక్ష ।
 చేసిలజీముదాన్ । చేసిలజీముదాన్ ।
 కోర నేనాతనుమనుధనము । దరిశనమిచ్చిబ్రోవునన్ను॥ద్వా॥
 దీనబంధువునీవే । దయాసింధువునీవే
 దీనశరణుడవు । దీనశరణుడవు ।

దోసిల్గి సద్దురునగుటలో ।

మొరలిడుచున్ననురా । మొరలిడుచున్ననురా ।

కోరనేనా తనుమనుషనము । దరిశనమిచ్చిబ్రోవునన్ను॥ద్వా॥

23. కీర్తన-రా॥ మాయమాళవగౌళ॥ తా॥ ఆట॥

నిక్కం సద్దురుమంత్రం । తిక్కలేవినదే ।

సత్యం । ఓంభూతంబు । బిందెనిల్చినదే ॥నిక్కం॥

కోహం । కస్త్యం । పర్క । సర్గిమరువనిదే ।

స్వప్నం । చూచిననంబు । తిక్కలేవినదే ॥నిక్కం॥

నిత్యం । తారకమంత్రం । పవనచేయనిదే ।

సత్యం । చూచిననంబు । అక్షాణ్ణాట్టినదే ॥నిక్కం॥

గర్వంబొదలియుధర్మ । కర్మచేయనిదే ।

మర్మంబెరుగవు గురువు । శిక్షచేయనిదే ॥నిక్కం॥

సర్వం । తారకమంత్రం । భక్తులెరిగినదే ।

సూత్రం । వేదం । అజీం । అంతు తెలియనిదే ॥నిక్కం॥

24. కీర్తన-రా॥ యమునాకల్యాణి॥ తా॥ ఏక॥

నీతొ తెలిపితి ఇటువలె । నాగతి ।

సనుబ్రోవ వెజననిరో । పార్వతి ॥నీతో॥

త్రిమూర్తులలో । నేనెవరిస్తుతించుదు ।

తిక్కర్ణశుద్ధిగ । తిప్పురసుందరి । పార్వతి ॥నీతో॥

నిరూపమును । నేనెటుపూజింతును ।

హరిహరయనినే । నెవరికి మొక్కుదు । పార్వతి ॥నీతో॥

సమానులేకద । త్రిమూర్తులందరు ।

ఉమామహేశ్వరి । ఎవరినివదలుదు । పార్వతి ॥నీతో॥

ఓంశబ్దంబున । ప్రసన్నమయ్యిన ।
 వుకార । అకార । మకార । పురుషులు పార్వతి ॥నీతో॥
 ముజ్జగములునిను । మొరలిడుచుండగ ।
 నిజముగఅజీము । నిరతమునమ్మితి పార్వతి ॥నీతో॥

25. తీర్థన - రా॥ కాఫి॥ తా॥ తిశ్రగణి.

నేనెట్లుందునమ్మా । ఈపుళ్ళో ॥నేనె॥
 నాదేమున్నదక్కా । ఈ పూళ్ళో ॥నేనె॥
 నానాధుడుండేది । పంచభూతికవట్నం
 నవద్వారములబండ్ల । ఆపూళ్ళో ॥నేనె॥
 ఆబండ్లకుచుట్టొక్కకోటున్నది
 నాకోటలో । మధ్యాన బండ్లున్నది
 ఆత్మసాక్షాత్కారమైనట్టి వారంత
 ఆత్మనాత్మతోగూడి । నాధునికంటారు । ఆపూళ్ళో ॥నేనె॥
 ఆబండ్లకు । ఆరేసిమెట్లుండు
 ఆమెట్లకు । ఆర్వూరు । అధికారులుండ్రు
 ఆమనస్కుమైయుండి । అజపగాయిత్రేదిగి
 జపముజేసేటివారు । ఆపూళ్ళో ॥నేనె॥
 ఆపురమందు । ఆర్వూరుచోరులు
 పాపకారులు । ధీరులుశూరులు
 ఆఆరుమెట్లెక్కి పోయెవారలనెల్ల
 క్రిందికిపడద్రోచి । కొట్టుచుండేడివారు । ఆపూళ్ళో ॥నేనె॥
 నేనెక్కజాలకనమ్మా । ఆమెట్లు
 అన్నిఇచ్చట పడుచున్న । ఇక్కట్లు

ఎన్నాళ్ళు బ్రతికున్న | కొన్నాళ్ళై ఈపూర్వో
చేర్చండినన్నింక | ఆపూర్వో || నేనె||

జోడుజ్యోతుల | జ్యోతిలచ్చట
మూడువేణుల | సంగంబచ్చట
ఆడుచున్నది | హంస! ౨౦,౬౦౦! ఇరువైయొక్క అర్నూర్ల
చుట్టాది ఆపూర్వో || నేనె||

నేనుండేది సర్దార్ నగరము
నేకోరదే సహస్రారము
నాకేమిభయమింక | గురువుకుమారప్పామి
చూపించగలడజీం | శివలీలనీకింక | ఆపూర్వో || నేనె||

26' కీర్తన - రా|| కన్నడ తా|| ఆది.

తనతనతనువుల | మనుసుపలికె పలుకుల
వినివినిపీనుల | నవ్వరేజనులిల ||తన||

తనతనతత్వమును | తరచిచూడలేక
మానాభిమానమును | తానువీడలేక
నేననేననుచుండే | భూతముసోకె
జ్ఞానిని నేననుచు అజ్ఞానియైపోయె ||తన||

జననిజనకులపై | మనసువిసిగిపోయె
ధనకనకాలక్ష్మిపై | ఆశలధికమాయె
మనసా రామయనె | శబ్దమొదలిపోయె
తనకథయేలజీం | దాన్ ఇటువ్రాసె|| తన||

27. కీర్తన - రా॥ ఖరహరప్రియ తా॥ ఆట.

ఏది బ్రహ్మ । బ్రహ్మం । ఏదితత్ । ఏదిత్వం
ఏదితెలుపుమనసా । బుద్ధి ఆత్మచిత్తం ॥ఏది॥

౧ సృష్టికన్ననుమున్ను । సృష్టిక రైవ్వడో
సృష్టిఅయ్యనవిదప । కాననైతి ॥ఏది॥

ఏదినేనునీవు । ఏదిమనముకాము

ఏదినేనుదీవు । ఏకంబయ్యెస్థము ॥ఏది॥

౨ సృష్టిసూన్యముకర్త । సర్వంబు సృష్టించె
నిష్ట ఎటులచేతు । ఇష్టముగను ॥ఏది॥

ఏదిస్నానస్థానం । ఏదిధ్యానస్థానం

ఏదిజ్ఞానాజ్ఞానం । ఏదిప్రాణాయామం ॥ఏది॥

౩ దృష్టికినీలీల । విశ్వంబుగనిపించె
అదృవ్యమానని । వలికిరెల్లబుధులు ॥ఏది॥

ఏది ఆలజపగాయిత్రీ । మంత్రం

ఏదిరాకపోకలయందుండె స్థలం ॥ఏది॥

౪ కష్టపడుటేకాని । నీసృష్టి కనుటకు

దృష్టి తెలియకమున్నె । మృత్యువచ్చు ॥ఏది॥

ఏదియోగాగ్నిచే । భస్మమావస్తువ

ఏదియే అంగంపై చేయుదంలేవనం

౫ సృష్టిలయకర్త ప్రభు । విరాట్పరుడవీవె ॥ఏది॥

ఏదిసున్న అర్థం । ఏది ఓంఓంకారం

ఏది శంభుమయం । ఏదిశంఖునాథం

౬ సృష్టముగనిన్నుధ్యాసించె । జ్ఞాన మొసగు ॥ఏది॥

ఏది అది అంత్యం । ఏదివేదవాదం
 ఏది సుశబ్దంబు । ఏదియోనిశబ్దం
 ఇష్టమాకోరికె నెరవేర్చు । ఇదియెనొకటి ॥ఏది॥
 ఏది భక్తిభావం । భక్తులకు వదనం
 ఏది సత్తుచిత్తు । అజీం ఆనందం
 అష్టభాగ్యంబు ఇదెగదా । అజీంధడాభి ॥ఏది॥

28. కీర్తన - రా॥ కమాచి తా॥ ఏక.

గురువేకదా । గురిచూపెగదా
 గురుతులేని ఓనమాలు నేర్పెగదా । హరి ॥గురు॥
 గురుగుట్టుఇదీ । జ్ఞప్తివుంచుమది
 గురువుగుట్టు కన్నమున్ను । ఓంమేకద । హరి ॥గురు॥
 ఓం అక్షరంబిది । బీజాక్షరంబిది
 త్రిమూర్తులకు । జన్మస్థానమెకద । హరి ॥గురు॥
 బలర్థమేమొలది । నాలర్థమేమొలది
 మః శివయఃకున్ను । సున్నలేకద । హరి ॥గురు॥
 పురాతనంబగు । హిందూమతంబిది
 పూర్వకాలతరుణమిదియేకద । హరి ॥గురు॥
 నూమాతపితలంత । మాతాత తాతలంత
 రామభజనచేసుకుంటు ! దాటిరేకద । హరి ॥గురు॥
 సున్నఅరసున్నఅజీం । పున్నవిసర్జః అజీం
 అక్షువిన్న కన్నగురుని । బోధయేకద । హరి ॥గురు॥

29. కీర్తన - రా॥ కల్యాణి తా॥ రూపకము.

మూడడుగులు | నడువజాల | ఏడుకొండలెక్కు టెటుల॥మూ॥
 శోడుఅయ్యి వెంకటరమణ | లాగుకోకొండలమీదనన్ను॥
 మొదలిడుగురుబోధచేసె | గురినిలుపుటసౌజ్ఞచేసె
 త్రికూటాద్రిపై తిరుగుమనుచు | శిరమున తనకరముమోపె॥
 దిగువకుదిగివచ్చునపుడు | సొగసగు శృంగాటమధ్య
 జగజగజవాడెజ్యోతి | దిగులొండక రమ్మనెనను ॥మూడ॥
 రాకపోకతెరిగించెను | కాకచల్వలన్ని తెలిపె
 ఏకధ్వంధమది ఇదియని | ఏకమయ్యె స్థళముచూపె ॥మూ॥
 అండపిండమనున దేమొ | నిండిన బ్రహ్మాండమేమొ
 ఉండి ఉండలేనిదేమొ | దండిరహస్యమును తెలిపె ॥మూడ॥
 ధర్మకర్మవదలవద్దని | అధర్మకర్మలొదలుమనెను
 మర్మమెల్ల తెలిపెఘనుడు | శర్మకుమారస్వామిగురుయతి॥
 వారిశిష్యుడిఅజీము | స్థిరముగ గురుపాదములను
 శిరము యురమునిల్పితాను | సర్వార్థనగరమందెనిలచె॥మూ॥

30. కీర్తన - రా॥ తోడి తా॥ ఆది.

కారుణ్యాత్మక | పరమపురుష | శ్రీనాయక
 కాపాడరారా ॥కారు॥
 క్షీరాబ్ధిశయన మురహర
 మురళీధర | దామోదర
 వేగబ్రోవరారా ॥కారు॥
 పరాశరాదిమునివర

పరమోద్ధర । వారిజోదర

దరిజేర్చవేరా ॥కారు॥

సర్దార్ నగరప్రభువర

కరుణాకర । సుగుణాకర

పరదాజీం । భవదూర ॥కారు॥

31. కీర్తన - రా॥ దుగ్గా తా॥ ఆట.

తల్లిగర్భమునుండివ స్తినీ । ఎల్ల జనులకు శరణార్తిజే స్తినీ
అల్లామహాప్రభు । అంతఃకరుణేగానీ
అంత తేలియనిజన్మ । ఈజన్మసృష్టించె
అంటుఅంటని । ముట్టుముట్టని । ముట్టునిలచియు ముద్దగట్టెను
అట్టిముద్దలో ఇట్టిజన్మ । సృష్టిజేసెను ఈశ్వరుండు ॥తల్లి॥

ఎన్నిజన్మములెత్తివ స్తినో । నేనునరుడని ఇలలనిపి స్తినో
నేనునేననుచుండి । నామేనుఇటువచ్చి
నేనోతానోకానో । తనలోననింకెవరో
ముట్టులో నెపుట్టివ స్తినీ । ముట్టువెంట నెకట్టితె స్తినీ
వట్టిభ్రమలేకాని । మేను । గొప్పమలమూత్రములగుంట॥

ఊచస్థానమెనేననియంటవా । లేకనీచస్థానమెనమ్మియుంటవ
నీచులూచులు అంత । ఏదారివచ్చిరి
ఊచస్థానమొలేక । నీచస్థానమోనీదు
వచ్చినట్టిదె నీచస్థానము । మెచ్చుచుంటివి మోహమునను
మొచ్చుతచ్చుఇందు ఏదో । చూడు జ్ఞానీవై అజీము॥తల్లి॥

22. కీర్తన - రా॥ పూర్ణకాంభోజి తా॥ ఏక.

విడ్వపురో । ఆశలన్ని । నెరసినకాని పెంట్టుకలన్ని
గడిచెలరువదివిదేండ్లు । ఈడ్చుచున్న నరములన్ని ॥విడ్వ॥
రక్తమంత క్షీణమాయె । శక్తి అంత తగ్గిపోయె
జ్ఞప్తిలేకుండనాయె । వణకుచున్న అంగములన్ని ॥విడ్వ॥
కండ్లుకానరాకుండాయె । పండ్లుకొన్ని పూడిపోయె
గెండునొప్పలధికమాయె । పీడిస్తున్నరోగములన్ని ॥విడ్వ॥
రామారామయనుటరాదు । తామసంబు తగ్గిపోదు
మమతై తెలేనేలేదు । భ్రమలెక్కువాయెకొన్ని ॥విడ్వ॥
లోట్టలైనదాడలమీద । సొట్టసొట్ట ముడతలన్ని
గట్టిగానె నబ్బురుద్ది । పెట్టుకున్న మెద్దులన్ని ॥విడ్వ॥
సాధుసత్పురుషులతో । వాదుచేయవలదు అజీం
బీదసాదనజ్ఞుల । తగులునీకు హత్యలన్ని ॥విడ్వ॥

23. కీర్తన - రా॥ ముఖారి తా॥ త్రిశ్రగతి.

బిక్షమొసగుమా । పక్షివాహన । శేషశయన । కుక్షినింపుమా॥
బిక్షమడుగవచ్చియున్న । బిక్షగాని తప్పలెన్న
రక్షకులన్యాయమాన । శీక్షచేయపూనియున్న
మి. బిక్షంబడిగిననాపై । దీక్షణమెందకుకృష్ణా
శీక్షకుబద్ధుడనేనా । పాండవపక్షపుకృష్ణా ॥బిక్ష॥
ధనముబల్లను । ఘనముగాను ధాన్యమివ్వ । నిన్ను వేడను
ధనధాన్యములివ్వ నన్ను । ధనికులు పెక్కుండ్రుయున్న
నేనుబిక్షటికోరియున్న । మనసుననిను నిలుపుమన్న

మి. ధ్యాన్మమునినునేజేసెటి । జ్ఞానంబొసగుముకృష్ణా
మానాభిమానమునీదే । నాదిదికాదికకృష్ణా ॥బిక్ష॥
నిన్నువిడువను । ఎన్నిఇడుములొబడినను । నీదు పదము
లొదలను

దీనుడనై నేనజీము । మనసులున్నవన్నియన్న
దీనపోషనీతోనేను । మనవిభటులచేయుచున్న
మి. మూడుయవస్థలయందున నీవె । మెలుగుచుండవెకృష్ణా
జోడుగనుండె జ్యోతులమధ్యన । వీణాగానముచేయవె
కృష్ణా ॥బిక్ష॥

34. కీర్తన - రా॥ భీంపలాన్ తా॥ ఆది.

గురువుబోధచేసెగ । కోర్కెనెరవేర్చెగా
తారకమంత్రప్రభావము తెలిపి । తరించెమార్గముచూపెగా
ఓ॥ పెరిమనసావింటివి । కంటివి । చంచలమొదలగరాదా॥
చంచలమొదలగరాదా ॥గురు॥

ఒకటిరెంటిమూటిని । ఏకముచేసివాటిని
రాకపోక ఆశలొదలి । ప్రాకుతికూటము సూటిని
ఓ॥ త్రివేణీసంగమ మైదవరంగము । మనసాదాటగరాదా
మనసా దాటగరాదా ॥గురు॥

ఆమవస్కంబని వొల్లెదవు । ఆత్మశుద్ధిగజేయవు
ఆత్మనాత్మవిచారణజేసి । అంతరాత్మనుకానవు
ఓ॥ సత్సరజస్తమ । త్రిగుణాత్మవునై । దుర్గుణమొదలగరాదా
దుర్గుణమొదలగరాదా ॥గురు॥

ధర్మకర్మలుమానియు । అధర్మకర్మలు బూనియు
 నాదుబిందుమర్మంబెరుగక । అధముడవై పోయెవు
 ఓ॥ స్వప్నసుశుప్తిజాగ్రతవస్తలో । మేల్కొత్తుకుల్కగరాదా
 మేల్కొత్తు । కుల్కగరాదా ॥గురు॥
 ద్వైతాద్వైతమురెంటిని । ముద్రాసనలు అన్నిటిని
 ఊర్ధ్వముఖమై అజీమువుంటె । నాదంబినవచ్చుంటిని
 ఓ॥ అచలసమాధి నిశ్చలతత్వము । గురువుగట్టిదికాదా॥
 గురువుగట్టుదికాదా ॥గురు॥

35. కీర్తన - రా॥ ఝంజూటి తా॥ అట.

ఎవరంటెనేమి । ఎవరనకుంటెనేమి
 అంటుండుమనసా । నేవింటుంట ఓం ॥ఎవ॥
 రమ్మంటెవస్తుంట । పొమ్మంటె పోతుంట
 రాకపోకలఅంటి । అంటుండు ఓం ॥ఎవ॥
 వట్టిమూర్ఖుడనేను । అట్టిటుతిరిగితె
 వట్టికూర్చునబెట్టి । అంటుండు ఓం ॥ఎవ॥
 సృష్టిసూన్యముముందె
 సృష్టి ఓం అయివుండె
 సృష్టి తనలోదాచుకొనియుండె ఓం ॥ఎవ॥
 పుట్టిరి ఓంయందు । విష్ణు ఈశ్వరబ్రహ్మ
 సృష్టికెల్లను బీజమన్నారు ఓం ॥ఎవ॥
 అంటుండు ఓంఅజీం । వింటుంట ఓంశబ్దం
 జంటభృకుటిమనకు । అంటుండు ఓం ॥ఎవ॥

36. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ ఏశ.

వాడేదూడేకులోడు చూడరన్న
 వాడుమాయకాయలున్న । పత్తిపీకునన్న ॥వాడే॥
 వాడుకూడ మానవుడు । వానికులముపింజరోడు
 వానిపేరు వినరన్న । జ్ఞానిధ్యాని శిద్దయ్య ॥వాడే॥
 దండివంచి సింగిడిచేసి । రెండుప్రక్కలసరిచేసి
 వడిరెండుత్రాళ్ళుగట్టె । మూడుపకముజేసినవాడు ॥వాడే॥
 పత్తితీసి చూచిబాగ । విత్తులెల్ల తీసివేగ
 శక్తిగల్గిరిరకయందు । కిరూకిరూగిన త్రిప్పెవాడు ॥వాడే॥
 తొమ్మిదితొరగిలతడక । నెమ్మదిగా ఆసనమేసి
 దుమ్ముగల్గ పత్తి నెల్ల । దుమ్ముదులెటివాడు ॥వాడే॥
 సిక్కమైనముద్రపట్టి । చక్కగనేకూర్చుండి
 దృక్కుపై నెలక్ష్యముంచి । నిక్కినిక్కిచూచెవాడు ॥వాడే॥
 నారాయణనరముమీద । పరబ్రహ్మపిడిచేత
 వరుసతోడబెబ్బకొట్టి । హరిటంశబ్దంవిన్నవాడు ॥వాడే॥
 ఏకినంతదూదితీసి । ఏకులొక్కరాసిచేసి
 జోకములేనిరాట్నం । గురువుకుమారస్వామి
 గురిచూపినట్టితత్వం । పరమభక్తులకెల్ల అజీం
 దానుడై విన్నవించే ॥వాడే॥

37. కీర్తన - రా॥ కీరవాణి తా॥ రూపకము.

వినునటమది నాదుకృష్ణా । విన్నవించు నీదుమురళి । విను॥
 కనులకును కానరావు । ఎన్నడై నచిన్నికృష్ణ

గోవర్ధనగిరినె త్తియు కృష్ణ । గొల్లలగోవులగాచినకృష్ణ
ద్రావతిమొరవిని । సభలో । వలువలొసంగినకృష్ణ ॥విను॥

కనివిననిదిపదవినీదు । కనుగొనుటెటునేనుకృష్ణ
కనుగొనునది అననేరదు । అనునదికనతరమకృష్ణ
తేరలోమొరలునువినెదవు కృష్ణ । తెరవదలికెటురాగదెకృష్ణ
హరికరివరదుడవై తివి । మకరినిద్రంచీయు కృష్ణ ॥విను॥

ఘనులగుమునిరుషులందరు । నిన్ను స్తుతిశించిరట
ఎన్ని ఇడుములై నబడిరి । నిన్ను గానరై రికృష్ణ
ద్వారకపురమునివాసివికృష్ణ । తరమానిను కనుగొనుటకుకృష్ణ
అరమర లేక అజీముకు । వరములొసంగ వెకృష్ణ ॥విను॥

38. కీర్తన రా. భీషలాన్ తా. ఆచి.

గమనించిచూడుమనసా । ఘటమందు ఓంశబ్దం
అమనస్కమై తెమనసా । ఘటమందు ఓంశబ్దం ॥గమ॥
పాటించిచూడునీవు । సాటించువాడుఎవడు
నాట్యంబొపాటగీతో । ఘటమందు ఓంశబ్దం ॥గమ॥
సృష్టిమిలేకమున్ను । సున్నొక్కటండె ననిరి
సూత్రంబుగనిన ఘనులే । ఘటమందు ఓంశబ్దం ॥గమ॥
సృష్టించెఈశ్వరుడు । సున్నందు ఓంశబ్దం
సృష్టిత్రిమూర్తులైరి । ఘటమందుఓంశబ్దం ॥గమ॥
అన్నిటికిబీజమైన । ఓం అక్షరంఅజీము
ఉన్నంతవరకు ప్రాణి । ధ్యానించు ఓంశబ్దం ॥గమ॥

39. కీర్తన - రా॥ బెంగాల్ తోడి తా॥ ఆట.

నాతిరాప్రభాతిరా । అది నూతిలో నెయుండురా
 సీతికన్యకుమారి సాగసులో । హోయలుమీరియుండురా॥నా॥
 రాదురా ఎటుపోదురా । అదిసీటిలో నెకుదురా
 సాదుమునిరుషి కోట్లజీవుల । సుఖములిచ్చుచుండురా ॥నాతి॥
 నల్ల రూపుచి మెల్ల చూపుది । తెల్ల రేఖలుగలదిరా
 కొల్ల గనుజగ మెల్ల చూచుచు । వలపుచూపుచుండురా ॥నా॥
 బోటిసూటికవాటమందున । నేటుగా నిలచుండురా
 సాటివారలతోటి కులుకుచు । మాటలాడుచుండురా ॥నాతి॥
 యోగిని । అదిజోగిని । అధిభోగినియైయుండురా
 రాగ ద్వేషులభోగినియునై । వారికొగిటయుండురా ॥నాతి॥
 నారిరాసంసారిరా । హరిధ్యాన్నవతితచారిరా
 మేచుగిరి ఇరుప్రక్కలందు । అజీముచూచుచుయుండురా॥నా॥

40. కీర్తన - రా॥ హరికాంభోజి తా॥ ఏక.

ఓరోరి ఓహోడ । ఓసింకదాటించు
 ఓరోరిఓడబాబు । ఆవలింకదాటించు ॥ఓరో॥
 మూలధారముమీద । ముద్దుగా నెనడిపించు
 మూలమెరిగిమేలికతో । చక్కగా నెనడిపించు ॥ఓరో॥
 బ్రహ్మధారమీద । బెరబెరఎక్కించు
 బ్రహ్మాండమైనజలము । నుండి వేగదాటించు ॥ఓరో॥
 అబ్బరోరబ్బిది । మణిపూరకంబంబు
 గెబ్బరోరి తెడ్డో । అనహతంబుతాకించు ॥ఓరో॥

అనహతంబువదలివేగ | ఈశ్వరునిగుంటకడకు
తనువునునువుతోడఓడ | జీవిగడ్డదాటించు ||ఓరో||
పురముజేరిగృహమునందు | హరిపూజచేయుటకు
మొరచేయుచున్నడజీం | ఓడవొడ్డుతాకించు ||ఓరో||

41. కీర్తన - రా|| దేవక్రియ తా|| తిశ్రగతి.

దొమ్మరాటఆడాలెరా | ఓదొమ్మరోడ |
గడెక్కిచూడాలెరా |
దొమ్మరాటఆడుటకు | రొమ్ముబలమెసెయ్యాలె |
డమ్ముడమ్మునడోలికొట్టి | కేకవేసిఎగురవలె |
అంగభావమెరుగాలెరా |
ఓదొమ్మరోడలింగమునెచూడాలెరా ||దొమ్మ||
గడెనుధరణిమీదపెట్టి | వడిచూడుత్రాళ్లుగట్టి ||
కుడిఎడమకువరగనివ్వక | తోడపై నెచ్చెయ్యితట్టి |
చంగూనెగురాలెరా |
ఓదొమ్మరోడ | సంగతేమొనెరుగాలెరా ||దొమ్మ||
క్రిందడోలుకొట్టుచుండ | పొందుగానెమీదికెక్కి |
అందరికినిఆటచూపి | ఆనందమొందచేసి |
భృంగివలెయుండాలెరా |
ఓదొమ్మరోడ | సంఘమునెవీడాలెరా ||దొమ్మ||
దిగువకుదిగివచ్చినపుడు | బిగజ్జట్టితాళ్లకపుడు |
ఎగదిగకనుచూడకపుడు | జిగిబిగిజవ్వాడజ్యోతి |
వొంగివొంగిచూడాకురా |
ఓదొమ్మరోడ | భంగమయ్యిపోయ్యెపురా ||దొమ్మ||

దొమ్మరికినిదొమ్మరాట । సమ్మతిపిల్లలకాటపాట ।
 నెమ్మదిగాదుఇల్లాలజీం । నీడుపాటమాటఝూట ।
 గంగలో నెముంచాలెరా । ఈపాటమంచి ।
 సంఘములోవుంచాలెరా ॥దొమ్మ॥

42. కీర్తన - రా॥ సురట తా॥ ఆది.

సాకి॥ రామునికథా । ఆత్మలొయున్నదీ ।
 వీనులవినవదివీలా । మనసా ॥రాము॥
 పల్లవి॥ మనఆత్మనుఘటమునమరచీ । ఆరామునివెతకుటవీలా ।
 రామునిధ్యానముచేయకమనసా । రామునిశోధనలేల ।
 కామితఫలము । నిష్కామఫలితము ।
 తామసగుణమునకానకజీము ।
 నామరూపగుణరహితునివిడచి । నాశనమయ్యెదవేలా ।
 మనఆత్మనువీడవోయి । మనసాభ్రమలు ॥రాము॥

43. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఆట.

వినవప్ప । శివశంభులింగా । నీవువినకున్నవినరేమి ।
 పార్వతీ । గంగా ॥విన॥
 నిరతమునినునమ్మినాను ।
 నీస్మరణజేసెటిజ్ఞానంబాసగుమన్నాను ॥విన॥
 మనుసునిల్వదునిల్పులింగా । నామనసందునీవన్న ।
 నిలిచుండులింగా ॥విన॥
 వెండికొండనుఎట్లుచూతు ।
 ఈకండ్లచూపులొ చూపుకొంతనిల్పాదు ॥విన॥

తిక్కుటాద్రిననుజేర్చులింగా ।
 ఆతిప్రవేణిసంగముదాటించులింగా ।
 ఎటువలెపూజింతునిన్ను ।
 నాఘటమందుఎచ్చోట గన గొందునిన్ను ॥విన॥
 అభిషేక మెటుచేతులింగా ।
 నాకభయమిచ్చియుబ్రోవు నాభావలింగా ॥విన॥
 తిగుణాతీతడవయ్యాసేవు । మాతిగుణాత్మకత్తవై ।
 నిలచియున్నావు ॥విన॥
 భక్తవత్సలమూర్తిలింగా । సీభక్తిఅజీముకు ।
 జ్ఞప్తివుంచులింగా ॥విన॥

44. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ ఏక.

ఏడుకొండలమీద । వెంకటేశ్వరుడున్నాడు ।
 చూడపోదముపాండి । మమ్ములరమ్మన్నాడు ॥ఏడు॥
 ముద్దులన్నియువెంటకట్టుకరమ్మన్నాడు ।
 మడ్చిపెట్టెలొపెట్టి । మరిచిరావద్దన్నాడు ॥ఏడు॥
 గల్లలోపేసినడబ్బు । తియ్యవద్దంటన్నాడు ।
 గల్లవాడినవారు । వడ్డికవ్వండన్నాడు ॥ఏడు॥
 వట్టిమొక్కులుమాకు । మొక్కవద్దంటన్నాడు ।
 కట్టిముద్దులుపెట్టి । మొక్కులుమొక్కండన్నాడు ॥ఏడు॥
 రెండుపట్టాలదారి । నడచిరమ్మంటన్నాడు ।
 దండిగుండనుదాటి । తిరుపతిరమ్మన్నాడు ॥ఏడు॥
 ఏడుకొండలమీద । సూటిగరమ్మన్నాడు ।
 జోడుజ్యోతులపైన । తానువుంటనన్నాడు ॥ఏడు॥

నిలచిభక్తులమది । యందెవుంటనన్నాడు ।
పిలచెవారితోలజీం । పలుకుచుంటనన్నాడు ॥ఏడు॥

45. కీర్తన - రా॥ హి॥ తోడి తా॥ రూపకము.

తగనిదిమదికిదిరోగము । తగులబెడితివయ్యగురుడ ॥తగ॥
తగులుకున్నదయ్యమదికి । సొగసగుటఁభూతమొకటి ।
ఇగతాళనుప్రభువరనే । పగతీర్చుకోవయ్యనీవు ॥తగ॥
బాగుగజెప్పితివిమంత్రము । వేగమెపారెను దేహము ।
వాగుచునున్నది । ఘన్నున । దాగుదునేనిక నెచ్చట ।
నిగనిగమొగమునుపీల్చెను । ధగధగమండెనుకన్నులు ।
తగునాఇటువలెహాస్యముచేయుట ।
మగువలుచూడగఇలలో । గురువరా ॥తగ॥
అరిటిబంధనచేసియు । చోరులవేరుగదీసియు ।
శూరులమువ్వరినిలిపియు । తిరుగుటనేమముచేసియు ।
అరమరలేకలజీముకు । వరమునొసంగినవారే ।
అరుదాబిరుదిదిగురువరా ॥తగ॥

46. కీర్తన - రా॥ హి॥ తోడి తా॥ ఆది.

మనమదిశ్రీహరిగదిరా । సుజ్ఞానులకేతెలియునురా ॥మన॥
తానేఆత్మా । తాపరమాత్మ । తానేతత్వాతీతప్రభురా॥మన॥
ఇంటికిమింటికిసూత్రాధారి । జంటబాయకనుండునురా ॥మన॥
స్వప్తానిష్టాచారములేనిదే । దృష్టికిదెలియదుమహిమంత॥మన॥
తనుమనుధనముల । ఆశలోచిక్కి । జన్మపృథాలజీం ।
గడ్డచెనుఅంత ॥మన॥

47. కీర్తన - రా॥ వేగడ తా॥ ఆట.

గరుడపక్షినికానకున్నావు । ఓగారడోడ ।
 పాములనుఆడించుచున్నావు ॥గరు॥
 అరుదుగనునీనాగస్వరమును ।
 మురియుచునువాయించుచున్నవు ।
 నరులకెల్లనుఆటచూపుచు ।
 పురముపురమునుతిరుగుచున్నవు ॥గరు॥
 పుట్టలోపలవుండె శేషుల । పట్టిబుట్టిలోకప్పియుంచీయు ।
 అట్టునిట్టులకదులనివ్వక । పొట్టనింపుకొనుచునున్నవు ॥గరు॥
 కన్ను చెదిరితె నిన్నుకరుచును ।
 కన్నునిలిపియు చూచుచుండుము ।
 చిన్నగిటుఅటుపూగుచున్నవి ।
 ఎడమకుడికవి భుస్సుమనుచును ॥గరు॥
 ఏడుకొండలుదిరిగి దినమును । జోడుబాయకవుండె శేషుల ।
 తోడుచేసుక వేడ్కచూచుచు । ఎంతయోఆనందమందెడు॥గరు॥
 పనికిమాలినపాములనుకొని । పాలుపొయ్యక పెంచుచున్నవు ।
 ఘనముగనుపశుపతియు మెచ్చిన ।
 శిశువులనియును తెలియలేకను ॥గరు॥
 నాగస్వరము వాయించుచున్నవు । నాదమింక అజీముఎరుగవు ।
 వేగగురువును ఆశ్రయించియు ।
 గుట్టుప మో తెలుసుకొమ్మిక్ ॥గరు॥
 ధరణిసర్దార్ నగరపురవర । సంతలోనేతిరుగుచున్నవు ।
 మరచియాశివనామస్మరణ । పరులనుయాచించుచున్నవు॥గరు॥

48. కీర్తన - రా॥ కేదార తా॥ ఏక.

ఎప్పుడంటప్పుడే । గప్పగప్పకొట్టుడే ।
 చప్పుడింటెఎవ్వరన్న । సిగ్గెతదప్పుడే ॥ఎప్పు॥
 రెప్పముయ్యనివ్వడే । గొప్పదొంగలింగడే ।
 ముప్పాయెఱికికీడు । పట్టబోతెదొరుకడే ॥ఎప్పు॥
 చప్పుడొచ్చినప్పుడే । చవులతోవినడే ।
 చెప్పనోరురాదుగాని । నిక్కినిక్కిచూచుడే ॥ఎప్పు॥
 తప్పిపోనివ్వడే । అప్పసోహమంటడే ।
 రప్పరప్పనెత్తికొట్టి । చెప్పకుండవురుకుతాడే ॥ఎప్పు॥
 తప్పుమందిదెంచుడే । తప్పుతనదెరుగడే ।
 తప్పులన్నిమన్నించ । అజీమున్నదొక్కడే ॥ఎప్పు॥

49. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ తిక్కగతి.

పంథరిపురముకె బండోడ । బండింకకట్టోయిబండోడ ॥పంథరి॥
 మెండై నరెండెడ్లుబండోడ । బండికికట్టోయిబండోడ ॥పంథరి॥
 రెండుపగ్గాల్ పెట్టి । ఎడ్లకోమ్ములుకట్టి । రెండెడ్ల మెడమీద ।
 కాడిబిగ్గరకట్టి । రెండుపగ్గాల్పాగ । చేతలమరబట్టి ।
 రెండెడ్లగుమ్మలమధ్య । దృష్టినిపెట్టి ।
 విత్తల్ విత్తల్ యనుచుమమ్ము ।
 పంథరిజేర్చోయిబండోడ ॥పంథరి॥
 కొండగుహలాటి । మూలధారంబెక్కి । దండిగుండ్రనుదాటి ।
 బ్రహ్మధారంబెక్కి । బండలైకొట్టోయి । బండినొగలనెక్కి ।
 కండుమూయకచూపుచూడోయి ।

ఇగనిక్కి । విత్తల్ విత్తల్ యనుచు ।
 మమ్ము । పంథరిజేర్చోయి । బండోడ ॥పంథరి॥
 ఈరెంటిపై యొక్క । మిట్టయున్నదిచూడు ।
 దారిచుట్టుతిరిగిపోవుచున్నదిచూడు ।
 పేరై నమణిపూరకము । పున్నదదిచూడు ।
 చోరులార్దురుయుండె । స్థళమైయున్నదిచూడు ।
 విత్తల్ విత్తల్ యనుచుమమ్ము । పంథరికెజేర్చోయి ।
 బండోడ ॥పంథరి॥

దాపటాల్పటిఎడ్లపగ్గాల్పిగ్గరపట్టి ।
 మాపటికవహతమువద్దెడ్లనుకట్టి ।
 మాపేవిశుద్ధము । మార్గముకనిపెట్టి ।
 ఓపికతోబండి । ఆగ్నేయమునకొట్టి ।
 విత్తల్ విత్తల్ యనుచుమమ్ము । పంథరిజేర్చోయిబండోడ॥పంథరి॥
 పొద్దుపొడువకముందు । గంగాయమునాయందు ।
 ముద్దుగాస్నానముచేయించినీవందు । దిద్దితిలకమునొసట ।
 బండికట్టిముందు । సద్దుచేయకభజన । చేయుచుగుడియందు ।
 విత్తల్ విత్తల్ యనుచుమమ్ము । పంథరిజేర్చోయి ।
 బండోడ ॥పంథరి॥

పుండరీకాక్షునిపూజనచ్చటచేసి ।
 పిండివంటలతోటి నైవేద్యమునుజేసి ।
 రెండుజ్యోతులునిల్పి । హారతియునుచేసి ।
 దండిగుహలాదారి । అజమువేంచేసి ।
 రాండిసర్దార్ నగరమునకు । మళ్లిపోదముబండోడ ॥పంథరి॥

50. కీర్తన - రా॥ కన్నడ తా॥ ఆది.

ఘనఘనారణ్యముల । జనసీతవీధుల ।
 వినివినిమృగముల । జననిజేరెవగపుల ॥ఘన॥
 తనప్రాప్తంబును । తా । దూరుకొనుచుసీత ।
 కాననములొనేలబడి । ఏడ్చుచుండెసీత ।
 తనపతిశ్రీరాముడే । తనకుశతృడాయె ।
 తనమరదేలక్ష్యుడు । కానలొదలిపోయె ॥ఘన॥
 రజకునిమాటవిని । రాముడిటులచేసె ।
 నిజమోశల్లయోబ్రహ్మ । నొసటెటులవ్రాసె ।
 ప్రజలయందురామసీత । రద్దిలయ్యిపోయె ।
 కుజనులకు । సుజనులెల్ల । శిరమువంచనాయె ॥ఘన॥
 వెతకి వెతకిలంకజొచ్చి । నన్ను తెచ్చిరామ ।
 నతిపై ఇటునిందమోప । న్యాయమేనరామ ।
 షీతిలో ఈసీతబ్రతుకు । వ్యర్థమైపోయె ।
 పతివదలినసతికి ఇక । చావురాకపోయె ॥ఘన॥
 దశరథమహారాజునకు । కోడలయ్యినేను ।
 దశదిశలందుప్రఖ్యాతి । అయ్యినేను ।
 కుశలమెరుగరామ । నా । శోకమధికమాయె ।
 దశలున్నకర్మనా । చేతచేయనాయె ॥ఘన॥
 మృగములుజగదీశ్వరునికి । ప్రార్థనలుచేయగా ।
 జగధీశుడుమృగములకు । ఆజ్ఞనపుడునొసగగ ।
 జగతేలెసీతమ్మకు । మాటపలుకులాయె ।
 తెగ తెగమృగములు । బాగచెలిమియె ॥ఘన॥

శోకమేలనమ్మనీవు । లోకమాతవమ్మా ।
 శుకపికరవములినీ । పండ్లుభుజించమ్మా ।
 ఏకచక్రవర్తిగృహము । నీగర్భమాయె ।
 సకలబాధలుఇక । నిన్నువదలిపోయె ॥ఘన॥
 వాల్మీకాశ్రమమునకు । పోవుదమేతల్లీ ।
 కాల్బలములుమృగములెల్ల । వెంటవచ్చుతల్లీ ।
 నిల్వవలదునీకు । నవమాసములై పోయె ।
 లోకమేలెపుతృడుఇక । నీకుకల్గనాయె ॥ఘన॥
 లెక్కలేనిమృగములెల్ల । దారిపూడ్పుచుండె ।
 చక్కగఆమార్గమున । సీతపోవుచుండె ।
 గృక్కునవాల్మీకముని । దరిశనంబాయె ।
 నిక్కముగమునికీసీత । కూతురై పోయె ॥ఘన॥
 సీతామృగములకథ । బుధులతో వినిఅజీం ।
 శక్తికొలదికీర్తనవలె । వ్రాసెదీనుడీఅజీం ।
 సీతావతిరాములకు । వ్రాతతప్పదాయె ।
 కథసర్దార్ నగరమందు । జనులుచదువనాయె ॥ఘన॥

51. కీర్తన - రా! దర్భార్ కన్నడ మిశ్రమ తా! ఏక.

సాకారమేసంపూర్ణై తె । నిరాకారమైనిలుచునురా ॥సా॥
 ఆకారమేఓంకారంబై । త్రిలోకములుసృష్టించెనురా ॥సా॥
 సాకారంబెనిరాకారమై । నిరాకారమేఓంకారంబై ।
 అకారుకారమకారమనునది ।
 మూడక్షరములుముల్లోకంబై ॥సా॥

నిరాకారమునఁజుట్పఁజె | త్రిమూర్తులయ్యుత్రిలోకమయ్యె |
త్రిశబ్దకర్త త్రిగుణాతీత | సర్వముతా నెనిండియుండగ ||సా||

కన్నులుచూచుచువీనులువినుచు |
జిహ్వతోబల్కుచునాసికపీల్చుచు |
అన్నిటతానే | అన్నియుతానై |
పున్నవిరాటుదెలీలని తెలియగ ||సా||

ఊపిరుండగ పాపిజీవుడ | రాపుజేయకగురుకడజేరిక |
నీవేదిక్కనివేడుఅజీముకు |
తావుననిలుపునుమనుసుకునిక్కము ||సా||

52. కీర్తన - రా|| కేదారగౌళ తా|| రూపకము.

ఆత్మసాక్షాత్కారమైన | వారెధన్యులు నిజముగజగమున||ఆ||
ఆత్మసాక్షాత్కారమయ్యి | అంతరాత్మనెరిగితిరిగి |
పరమాత్మునిధ్యాన్నించెటి | వారే | ధీరులు | శూరులు ||ఆ||
మూలధారమూలమెరిగి | బ్రహ్మధారమీదవెడలి |
మఃశిపూరకమందుముశిగి | తేలినవారే | పుష్పలు ||ఆ||
అందుపైవిశుద్ధమెగరి | ముందుదారిసూటిఎరిగి |
పొందుగానుకుశ్వరునకు | వందనమందురుభక్తులు ||ఆ||
ఆగ్నేయమెగసిపిదప | సుజ్ఞానపుత్రికుటిజేరి |
సౌజ్ఞలోఆత్రిపురహరుని | తిరిగినవారేయోగులు ||ఆ||
పిల్లలాటకాదజీమది | అల్లమహాప్రభులీలచూచు |
యల్లమందునగనితత్వము | త్వంపద | తత్పదమెరుగుట ||ఆ||

53. కీర్తన - రా॥ భీంపలాష్ తా॥ ఆది.

అలంపూరు ఇదేకదా । చాలప్రఖ్యాతాయెగద ।
బాలాబ్రహ్మేశ్వరస్వామిగుడి । మహాసళంబని తెలిసెగద ।
ఓ॥ అంతర్ గంగా । జ్యోతిర్లింగ । మనసా । చూడగ రాదా ।
దక్షణకాశిదిగాదా ॥ఆల॥

హిందుసహాదరులందరు । పాండుగ ఇచ్చటవచ్చెదరు ।
అందరుబ్రహ్మేశ్వరస్వామికి । పూజలుభక్తితో చేసెదరు ।
ఓ॥ ఇచ్చట అంబాజోగుళాంబ । మనసా చూడగ రాదా ।
దక్షణకాశిదిగాదా ॥ఆల॥

తూర్పుసతుంగభద్రనదీ । పడమట అలంపురంబది ॥
ఉత్తరకున్నది । కుడెల్లి సంగము । దక్షణకున్నది అదేనది ।
ఓ॥ త్రివేణీ సంగము అందేలింగము । మనసా చూడగ రాదా ।
దక్షణకాశిదిగాదా ॥ఆల॥

త్రికర్ణశుద్ధిగజేయపు । త్రికుటాదెక్క నేర్వపు ।
త్రికాలసంధ్యజేసెపువము । గురువుతోమనసా నేర్వపు ।
ఓ॥ గంగాస్నానము । చేసెస్నానము । తెలుసుకమునుగగ రాదా
పాపనాశిదిగాదా ॥ఆల॥

ఎంతపుణ్యస్థలంబిదీ । వేదాంతరహస్యము తెలుపునది ।
చింతలొదలేకాంతములుంటె । జ్యోతిజూపులింగమది ॥
ఓ॥ చంచలమనసా । అచలంబై తె । నిశ్చలతత్వముగాదా ।
శివశివయనుకొనరాదా ॥ఆల॥

మహాశివరాత్రి శుభదినము । బ్రహ్మేశ్వరనిరతోత్సవము ।
జిహ్వా తెలిపినవై భవముంటె । చూచెవారికి అనందం ।

ఓ॥ అజేంద్రదాఖవ్రాసినపాట । నిజమగుతత్వముగాదా ।
సుజనులుచదువగరాదా ॥అ॥

54. కీర్తన - రా॥ శంకరాభరణము తా॥ అట.

తారకమునాల్గక్షరములన్నా । ఈతారకామృత ।
సారమేషకగ్రోలవలెనన్నా ॥తా॥
తారకమునెలక్షరములు । నాల్గునిజమనిచూడుమనసా ।
మీరకనుగురువాజ్ఞవీటిని । సమిలిసారముమ్రుంగుమనసా॥తా॥
తాకుమొదటనెవరచికొరకి । రాకుపిదపనమిలిచూచి ।
కాకుకుడిచినపొట్టనిండును । మాలొమునిగితేముక్తుడన్న॥తా॥
తారకంబనెలక్షరంబులు । అర్థమెరుగుటకష్టతరము ।
తారకమునుతరించెమార్గము । గురువుతో షక నేర్వమన్న ॥తా॥
మాటిమాటికితారకంబనే । మాటకోటలుదాటుచున్నది ।
తాటిచెట్టుప్రమాణమెగిరిన । సూటిగాననిమనసవన్న ॥తా॥
తారకముతరించలేక । దూరుచుండుఅజీముమనసుకు ।
తారకమునుతరించెవారి । పాదములకుమొక్కుచున్న ॥తా॥

55. కీర్తన - రా॥ కమాచి మిశ్రమ తా॥ ఏక.

రాండీరాండీఅందరము । రాములభజనచేయుదము ।
మనసేమనదీమందిరము । భక్తితో భజనచేయుదము ॥రాండీ॥
కోహంక స్తవ్వంబరయుదము । సోహంవింటుంటుందాము॥రాం॥
కుడిఎడమలకుతిరుగుచును । మూడువేలులతోగూడుదము॥రాం॥
రావిచ్చటనోమాఎచ్చటనో । రహస్యమెరిగిరమింతాము॥రాం॥

రాగము తాళము చిట్టి కెలను ।

బాగుగ వాయించుచు వృందంగము ॥ రాండీ ॥

ముక్తి మార్గంబిది యెఱజేం । శక్తితో నడచుచు పోవుదము ॥ రాం ॥

56. కీర్తన - రా॥ యమునాకల్యాణి తా॥ జల్ప.

నేనారామునిధ్యానించుట । ఇలసీవామనసా ।

నేనారామునిప్రార్థించుట । ఇలసీవామనసా ॥ నేనా ॥

ఒకస్థానంబుననే । పుట్టియు పెరిగి మేము ।

సకలాబాధలు । నావం తెకదా । సీవామనసా ॥ నేనా ॥

మన ఆకారంబెల్లలా । సాకారములాయెకదా ।

వినికనుచున్నది । అది । ఏదియో తెల్పుమనసా ॥ నేనా ॥

సీతాధర్మ అధర్మంబులుగ నెశక్తియుక్తి ।

నాకీకర్మలు ఇవి । నీకును లేవామనసా ॥ నేనా ॥

త్రిగుణములున్నవట । నీమదిని విడిచిందీ ।

త్రికర్ణ శుద్ధిగనే । చేయుట సీవామనసా ॥ నేనా ॥

ఇహపర సౌఖ్యములు । నీకును నాకున్నవిగా ।

సహజము ఏదో అజేం । తెల్పుడు । తెల్పుడుమనసా ॥ నేనా ॥

57. కీర్తన - రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

మనసారామునిధ్యాన్నము చేయపు ।

ననురామా అననివ్వపుగా ॥ మన ॥

ఘనమగు సదనము । హృదయములున్నది ।

గానపుననుగననివ్వపుగా ॥ మన ॥

మధుర మైన రామరసము । సారమును ఇక గోలుమా ।

ముదముననుమదిరాముని నాట్యము | ఆడవునను ఆడనివ్వవుగా ||
 నిష్ఠజేసెక్రమముగురువును | ఆశ్రయించి తెచూపునుమ |
 దుష్టగుణములు వదలవునీవు | నన్ను నువదలగనివ్వవుగా ||మన||
 గొప్ప అధికారీవిపురికీ | తప్పతోవలనడువకుమా |
 తప్పశిక్ష విధించివరులకు | ననువప్పని అనివచియింతువుగా ||మన||
 నీవేనాన్యాయాధిపతివి | నీవేనాకధిపతితవుగా |
 నీవు తివిధస్వరూపములుగ | సత్యగుణంబున నడుపునుమా ||మన||
 సత్ చిత్ ఆనందమంత | సత్వరజోతమగుణములుగా |
 సతతముమదిలో అజీముఘ్నము |
 చేసియుననుజేయింతువుగా ||మన||

58. కీర్తన - రా|| ఆనందభైరవి తా|| ఆట.

వెయ్యరామోడీ వెయ్యరా |
 గురువుత్పలంత | వెయ్యరా | మోడీ వెయ్యరా ||వెయ్య||
 అయ్యగారికటాక్ష మొందిన | సోదరీసోదరులు ఎల్లరు |
 అయ్యమోడినితలచి ఇంకా | మాయలన్నీ వదలిమీరు ||వెయ్య||
 తనుమనంబుధనంబిచ్చి | అనివినిమరికనుట నేర్చి |
 జననమరణము భేద మొదలి | తా నెతత్సంబనుచు మీరు ||వెయ్య||
 మూడురెండునుమూసి వేసి | జోడుజ్యోతుల మెలగజేసి |
 నాదులన్నిటినిలిపివేసి | ఏడుకొండలు ఎక్కిమీరు ||వెయ్య||
 మూర్త్యచంద్రనిమగ్ననిలచి | తారచూచుటగగనమెగసి |
 నూరు ఎందుకుటంకబ్బం | శంఖునాపూరించిమీరు ||వెయ్య||
 గురువు చెప్పినగుట్టుపదలి | పరులపదవికి ఆశపడుచు |
 భరనుసర్దార్ నగరమందు | నిలచియున్న అజీంధడాఖ ||వెయ్య||

59. కీర్తన - రా॥ జంఝూటి తా॥ ఏక.

ఎంతబాగవున్నదన్నా । రామనామభజన ।
 చింతలాదలివిన్నకన్న । జిహ్వతో అనుకున్న ॥ఎంత॥
 శివశివయని ఓం । నమశ్శివాయయని ।
 శివరామనామమధురం । భక్తులెల్ల గోలుచున్న ॥ఎంత॥
 అంగమందులింగస్థానం । శివాలయంబది ।
 అంగభంగముచేసీలింగ । భక్తులారచూచుచున్న ॥ఎంత॥
 గురుబోధలై నవారు । గురుబోధకానివారు ।
 హరిహరభక్తులంత । మితృలై యున్నరన్న ॥ఎంత॥
 సర్దార్ నగరం । గ్రామమందు । వీరాంజనేయగుళ్లో ।
 సర్వతృలుగుమిగూడి । రామధ్యాన్నముచేయుచున్న ॥ఎంత॥
 అష్టానంబుతోసివేసి । సుష్టానంబునొసగురామ ।
 ఆష్టబద్ధుడైనఅజీము । మొరాలకించుచున్న ॥ఎంత॥

60. కీర్తన - రా॥ కల్యాణి తా॥ రూపకము.

రామకృష్ణయననిజిహ్వ । ఉండుటెందుకో । జీవా ॥రామ॥
 కష్టంబనకనుతప్పక । సరిగరిసరినిసలంటది ।
 ఇష్టంబై నటుసీనిమ । పాటలుపాడుచునుంటదీ ॥రామ॥
 నేటుగసంగీతపరుల । పట్టుకవర్లుచునుంటది ।
 నిష్ఠాధ్యానంబెరుగక । తులువాపలుకుచునుంటది ॥రామ॥
 మనసంబె నెకద ఈజిహ్వయు । అటులనుచుంటది ।
 వినిజిహ్వతో ఈతనువిది । గవ్వచవినుచుంటివికద ॥రామ॥
 అన్నదివిన్నదిఅన్నీ । కన్నులే కనుగొనుచుడును ।
 పన్నగళయనాముఖులు । ఎవరోకాననునేనిక ॥రామ॥

ఈచణాత్రయములచిక్కిన | దూషణజిహ్వాకుచేసిన |
 ద్వేషములొదలించవె | నాపోషణకర్తృప్రసీవిక ||రామ||
 ధరసర్దార్ నగరములో | నిరతములజీంధడాఖ |
 మరువకనినుదలచునట్టి | జ్ఞానంబొసగుటమొరలిడే ||రామ||

61. కీర్తన - రా|| మాండు తా|| ఆది.

కదులదుపామదీ | పుట్టలోయున్నదీ |
 భుసగొట్టుచునే | యున్నదిరా ||కదు||
 ధరపై తోకయులేదెటుపట్టుదు |
 శిరమాకాశం | పై ఎటుకొట్టుదు |
 హరిహరఫణికెటు | ఆరడిపెట్టుదు |
 తరుముచుదానికి | ఎటువెలి నెట్టుదు | జీవా ||కదు||
 పుట్టలొనడుమది | కూర్చొనియున్నది |
 ఘట్టిగకుండలివేసుకయున్నదీ |
 చుట్టదిదిశలంజూచుచునున్నది |
 నిష్ఠాజేసెడి | స్థలమునయున్నదీ | జీవా ||కదు||
 గృహమునమబ్బులో | గువ్వనదుమికితి |
 సోహంబనురోకలిచేబట్టితి |
 మోహంబున | ఆపామునుజంపితి |
 కోహంకస్త్వంభావంబొదలితి | జీవా ||కదు||
 దక్కితిచంపితి | పామునునేనని |
 ఎక్కితిపుట్టను | నిక్కిచూచితిని |
 చక్కనివెన్నెలచుక్కలరాయుని |
 పక్కణముందున | పరబ్రహ్మకళ | జీవా ||కదు||

గురువరపుత్రక్షయై సునువారికి ।
 హరిహరభక్తసమాజమువారికి ।
 నిరతముభజనజేటివారికి ।
 శరణనిమ్రొక్కిఅజీంధడాఖ । జీవా ॥కదు॥

62. కీర్తన - రా॥ అరభి తా॥ ఆట.

కృపారాత్ముడను నేనురామా ।
 ఘోరపాపాత్ముడను నేనురామా ।
 ధరణీలోపరులెల్లభజన । చేయుచునుండ ।
 వారికెల్లను నేను । పెక్కిరించుచునుంటి ।
 ధర్మమొదలిఅధర్మబూని । సత్యవ్రతులనసత్యులంటిని ।
 సర్వకాలమునీదుస్మరణ । జేసెవారలకప్తపెట్టిన ॥కృ॥
 శాంతిశాంతయురానెరాదు । రామా ।
 భ్రాంతినామదివదలిపోదు ।
 శాంతలెచ్చటనున్నచూచి । దూషింతును ।
 అంతు తెలియనివెన్నో । దుష్కర్మలేయుండె ।
 పంతుమొదలనివృత్తులన్ని । చెంతజేరెనువదలిపోవు ।
 వింతలన్నివిన్నవారలు । పాదరక్షతోకొట్టుచున్న ॥కృ॥
 నాప్రాప్తమిదియేమొరామా ।
 ఇట్లుముద్రించె । నొసటిపైబ్రహ్మ ।
 ఈప్రాప్తమునుదుడిచి । జ్ఞానలేఖయువాసి ।
 ఆవదలనుబాపు । నీపాదములువిడువ ।
 భేదభావముపూనినే । నజ్ఞానమనెడికత్తిబట్టితి ।
 వదలగొట్టుఅజీమునేడు । వదలదదియజ్ఞానఖడ్గము ॥కృ॥

63. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ ఏక.

శంభుశంభుశంభుశంభు । శంభుశివశంకరా ।
 శంభుఅల్లమహాప్రభు । జగమెల్లనీవెరా ॥శంభు॥
 మొరాలకించిమమ్ము । కరుణతోబ్రావరా ।
 త్రికాలవాసిశంభు । త్రిశూలధరహర ॥శంభు॥
 మండలధిపతిత్రిశబ్దకర్త । త్రిగుణాతీతప్రవిమలటంకార ॥శంభు॥
 నీపుత్రప్వితరపర । వేల్పులన్నికల్లరా ।
 కాపుమయ్యనన్నుఅజీం । నీవేజగదీశ్వరా ॥శంభు॥
 సర్దారునగరభక్త । సమాజపోషకున ।
 దయార్ద్రహృదయజ్ఞాన । దాయకత్రిపురహర ॥శంభు॥

64. కీర్తన - రా॥ మోహన తా॥ జల్ప,

జై దేశికేంద్రమీకు । జయమీమంత్రమహిమలకు ॥జై దే॥
 నేనేకదగురుపుత్రుడ । నేనేకదమీదాసుడ ।
 నేనేమీదుపదభృత్యుడ । నిరతిముమిమునమ్మియుంటి ॥జై దే॥
 ధరతారకమంత్రమదియే । స్థిరముగతిరియించునటుల ।
 వరమొసగినవారెమీరు । గురునాథాదీనపోష ॥జై దే॥
 జ్ఞానధ్యాన్మమునుసమాధి । స్నానస్థానస్వప్నసిద్ధి ।
 సూన్యాస్రసంబునందు । గనుమనిరాదృక్కునందు ॥జై దే॥
 గంగయమునసరస్వతీనది । సంగమయ్యెస్థళమదిగది ।
 అంగమెల్లభంగపరచి । లింగమంచుజూడుమన్న ॥జై దే॥
 గురుకుమారస్వామిఇట్టి । తరగనిఅస్పదమునొసగి ।
 సర్దారునగరమున । అజీం । హరిధ్యాన్మముచేయుమన్న ॥జై దే॥

65. కీర్తన - గా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

కల్ల నిజమాయెగా । కోరికతీరెగా ।

సాటివారునప్పుచుండ । తల్లడిల్ల నాయెగా ।

ఓ...గిరులుచూచె । మృగములుబలికె । చిత్రముకాదారామా ।

చిత్రముకాదాగామా ॥కల్ల॥

ప్రాప్తమిటులాయెగా । ప్రేమలొదలిపోయెగా ।

ప్రేమగల్గ మరదినన్న । కానలొదలిపోయెగా ।

ఓ...రజకునిమాట రాజులువప్పట । చిత్రముకాదారామా ।

చిత్రముకాదారామా ॥కల్ల॥

రామరాజ్యంబాయెగా । రాజసగుణములుహెచ్చెగా ।

నిర్మలమైనహృదయమునందున । కామకోధములొచ్చెగా ।

ఓ...రామాయణముపారాయణులకు । చిత్రముకాదారామా ।

చిత్రముకాదారామా ॥కల్ల॥

అజీముల్లువ్రాసెగా । సుజనులకెల్లదెల్పెగా ।

రుజువులేనివార్తలెల్ల । ప్రజలువప్పినారుగా ।

నాటకమాడిరినర్దూర్ నగరులో । చిత్రముకాదారామా ।

చిత్రముకాదారామా ॥కల్ల॥

66. కీర్తన - రా॥ గరుడధ్వని తా॥ ఆట.

శివశివాయనియందునా । నిను । కేశవాయనియందునా ।

దేవుడాయనియందునా । శ్రీరామకృష్ణాయందునా ॥శివ॥

ద్వైతమొదలుకుందునా । అద్వైతముననిలచుందునా ।

వేదశాస్త్రపురాణములను । చెవులతోవినుచుందునా ॥శివ॥

పూజఎవరికిచేసుకుందును । పూజ్యులెవరనియందును ।
 పూజఅర్థమెపూజయున్నది । పూజనేనైయుందును ॥శివ॥
 నిరంజనాయనియందునా । నిరూపుడాయనియందునా ।
 విరాట్స్వరూపుడవైనెనిలచిన । లీలసీదనుకుందునా ॥శివ॥
 సీవుసీవనుచున్ననన్ను । కాపుదీనపోషణ ।
 నీవెల్లమహాప్రభో । అజీమటంచునుతలుతునా ॥శివ॥

67. కీర్తన - రా॥ మిశ్రమ బిశహరి తా॥ ఏక.

నిన్నేధ్యానించవలె । ఈశ్వరా । జగదీశ్వర ।
 నిన్నేప్రార్థించవలె । ఈశ్వరా । జగదీశ్వర ॥నిన్నే॥
 మానాభిమానములొదలి । స్నానముగంగామునలొచ్చేసి ।
 స్నానములున్నమురుకులనూడ్చి । గానముశంభోయనుచుచేసి ।
 పూనికరేచకకుంభకపూరక । తోడుత ।
 ఓంశబ్దమునుపూరించి । పూరించి । మించి ॥నిన్నే॥
 ధ్యాసలన్నిసున్నచేసి । ఆసనంబును । తనువునుచేసి ।
 నివాసమందునమనస్సుచేసి । మోసపోకనుశంభో ।
 శబ్దం । పూరించి । పూరించి ॥నిన్నే॥
 మూలాధారంబేదోతెలసి । కేలుమోడ్చుకఅచ్చటనిలచి ।
 మూలలోగణపతికొలుపునుకొలచి ।
 మేల్కొత్తోబ్రహ్మధారంబందున ।
 శంభోశబ్దం । పూరించి । పూరించి ॥నిన్నే॥
 గ్రక్కునవదలియుబ్రహ్మధారము ।
 చక్కుగచేరియుమణిపూరకము ।

నిక్క మెనిలచి । అనహతపురము ।

శంభోశబ్దం । బూరించి । బూరించి ॥నిన్నే॥

విశుద్ధతగ్నేయములలోనిన్నే । నిశ్శబ్దంబై । తలచుచునిన్నే ।

దశదిశలలోచూచుచునిన్నే । సుశ్శబ్దంబులొ అజీమునిన్నే ।

శంభోశబ్దం । బూరించి । బూరించి ॥నిన్నే॥

63. కీర్తన - రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

గురువుబోధమరచిశిష్యుడు । గురు వెదిక్కునుటెందుకో ।

గురువరానన్నాదుకొమ్మని । మొరలిడుటెట్లులెందుకో॥గురు॥

మంటిబొమ్మా । మనుజుడనియెల । జనులకెల్లగురైగా ।

మంటిలోబంగారుదొరికితె । మంటాకలుపుటెందుకో ॥గురు॥

పంచభూతములన్నిమంటా । పంచరించుచునున్నవి ।

పంచీకరణిమరచినీవు । పంచాక్షరియనుటెందుకో ॥గురు॥

శిక్షగురువుమోక్షగురువు । నిశ్చయంబేషువువు ।

అక్షరక్షరవిద్యనేర్చితె । మరిచెశిష్యుడుఎందుకో ॥గురు॥

హరిధ్యాన్నముచేయుమనెనా । గురువుభ్యాన్నముచేయుమనెనా ।

సర్వావస్థలయందుహరిసి । దలచకుండుటెందుకో ॥గురు॥

భారకర్తగురువుయనితన । ధర్మకర్మలుమానియు ।

ధీరశూరచోరులనుతన । మదిలోఁలుపుటెందుకో ॥గురు॥

పుట్టినరులుచచ్చియెలలో । బ్రతికిరనివినికన్నవా ।

కాష్టమందుకాల్చితనువును । ఏడ్చుచుండుటెందుకో ॥గురు॥

సర్వకాలముండెనునని । సద్దారునగరులోఁబ్రజీం ।

మరచిమృత్యుదేవతనుయెలు । మురయుచుండుటెందుకో॥గురు॥

69. కీర్తన - రా॥ ఆనందభైరవి తా॥ ఆట.

ఇతి డేనా । సద్గురురాయ । డితి డేనా ।
 ఇతి డేగా । ఆత్మనాత్మాత్కార । రూపమున ।
 హితబాంధవుడై మదిలో । సతతము వెలయు । విభు ॥ డితి॥
 తనువాసనము వేసి । మనసు నిల్వగ జేసి ।
 కనులముధ్యచూపు । కానచేసిన । మద్గురు ॥ డితి॥
 ముద్రభూచరిచూచి । కుండలికదలించి ।
 చంద్రసూర్యులమధ్య । జననేర్చినమాన్య ॥ డితి॥
 నాగస్వరమును ఊది । నాగుబామును లేపి ।
 బాగుగా ఆడించె । బాటచూపిన । ప్రభువరు ॥ డితి॥
 ఇట్టట్టుకదలక । నిక్కిచూచుదాన్ని ।
 పొట్టట్టెపొడచివేసి । సూటిగ న్పట్టుదొర ॥ ఇతి॥
 అరుచక్రములపై । సహస్రమందున ।
 అరమరలేకన । త్వరతిరుగజేయుఘను ॥ డితి॥
 యోగప్రాణాయామ । మిదియేసమాధియని ।
 యోగాద్యంతము తెల్పు । యోగానందుడజీము ॥ ఇతి॥

70. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

ఈశ్వరధ్యాన్ము సేమరచున్న । ఈశ్వరుడుననుమరువడుగా॥ ఈ॥
 ఈశ్వరుకరుణాచూడుడినాపై । ద్వేషములెన్నడుఉంచడుగా॥ ఈ॥
 తొమ్మిది నెలలాతల్లిగర్భమున । నెమ్మదిగాపోషించెనురా ।
 ఇమ్మహిలోననుసృజించిఈశుడు । ప్రాణముజ్ఞానములిచ్చెనురా॥
 ఈషణత్రయములొచ్చిక్కి । దోషపువనులచేసితిరా ।
 పోషణచేయుటమానడుఎన్నడు॥ ఈశ్వరుకృపఇటువున్నదిరా॥ ఈ॥

కాన నెరాడుననుకంటాడు । నేననునవినినుచుండునురా ।
మానవజన్మభిచ్చినఈశుని । ధ్యాన్మముచేయవిహీనుడనేరా॥ఈ॥
హరశివశంకరయననేరాదు । నరుడనెనోరెటువచ్చెనురా ।
కరకరజిహ్వనుకోసినగాని । పరమేశ్వరయన నెరుగదురా ॥ఈ॥
నాతప్పోనామననుదితప్పో । వా్రేబ్రహ్మిటువ్రాసెనురా ।
వ్రాతత్రైలోక్యకర్త అజము । రాతిగహ్వరయము చేసెనురా॥ఈ॥

71. కీర్తన - రా॥ బేగడ తా॥ ఆట.

ఇహమందుపరమున్నదీ ।
ఈఇహము అస్థిరమని తెలియుచున్నదీ ।
ఇహపరసుఖములు । ఇహమునందుననుండు ।
దేహమొదలినపిదప । దొరుకనేరవుమనసా ॥ఇహ॥
దేహమందునగలిగియుండిన । మోహపాశములొదలివేసి ।
దేహమొదలివిదేహివయ్యి । బ్రహ్మజ్ఞానమెరగియుండ ॥ఇహ॥
పృథవిఈనరదేహము । కృశించేయుచునుండు । జేయనధర్మము ।
దేహమందునయున్న । దుర్గుణములదునిమి ।
సోహంసోహం । సోబీజం । అశ్మయందునజేర్చి ।
ధ్యానజ్ఞానముతోడనీవు । త్రివేణీసంగముజలముదెచ్చి ।
మానకచుఅబీజమునకు । మరునకనుపోషించుచుండ ॥ఇహ॥
ఇగురేసిప్రథలించును । ఇహపరమందు । అదిసీకుఫలమిచ్చును ।
జగమునంచుననీవు । బ్రతికియున్నన్నాళ్లు ।
నిగమగోచరుడైన । వానిధ్యాన్మముజేసి ।
పగలురేయనితలచుకొనక । త్రికాలమందాధ్యాసముంచి ।
భోగభాగ్యములొదలజీము । శివునిస్మరణజేయుచుండు ॥ఇహ॥

72. కీర్తన - రా॥ శుద్ధబెంగాళ తా॥ ఆది.

పల్లవి॥ హరినీధ్యాన్నముచేయని | ఫలము |
గుడిచితి నే | నర్ముత్తె ఇలలో ॥హరి॥

అ. పల్లవి॥ నిరతమునిను నే | ధ్యాన్నముజేసెటి |
జ్ఞానమొసంగుట | మొరలిడుచున్న ॥హరి॥

చరణము॥ త్రికాలములలో | మనుషకనిన్ను |
హృదయమందుననిలచి | తరగనితన్నద |
మొసగుటజీముకు | కరివరదుడట |
దరిజేర్చుముఇక | దీనునిబ్రోవవే ॥హరి॥

73. కీర్తన - రా॥ బిళహరి తా॥ ఆట.

శివుడువుండేసశముపదమ్మా | ఓపార్వతమ్మా |

నీకుమొక్కెదబాడచూపమ్మా ॥శివు॥

మొదటగణపతిఆజ్ఞగైకొని | పిదపబ్రహ్మధారమందున |
పదిలముగనదిజలమునందున | వెదకిపెదకియాప్తజెందితి ॥శివు॥

బ్రహ్మధారమునదలుకొని | మణిపూరకంబనెపురముజేరి |
దేహాపరిశ్రమలన్నిజేసిన | కాననైతినిపార్వతమ్మ ॥శివు॥

నిడచిఆమణిపూరకమును | నిలచియుంటిలనాహాతమున
ఎడమకుడియామూటిమధ్యన | సుడిబడుచునేనొస్తి నమ్మ ॥శివు॥

అదిరేనామదిబెదిరెకన్నలు | ఇన్నుమిన్నునేకాననైతి |
భద్రపరచుటకైప్రాణి | విశుద్ధమందునెనిలచియున్న ॥శివు॥

దేహమంతటమంటమండియు | భగ్గుభగ్గునెలగ్నిజ్వాలల |
అట్టిబాధకుతాళలేకాగ్నేయమందుననిలచియున్న ॥శివు॥

గంగయమునాసరస్వతీనది । సంగమందునమునిగి తేలి ।
 అంగభంగంబైతి । గంగాధరుని నేనిక కాననైతిని ॥శీవు॥
 గిరికిపుత్రివిత్రిపురసుందరి । జననిముజ్జగములకునీవు ।
 పుత్రులకునీప్రేమతోడ । శివునికన్నులచూపవమ్మ ॥శీవు॥
 కర్మజ్ఞానులుబ్రహ్మజ్ఞానులు । ఋషులుమునులుధ్యానజ్ఞానులు ।
 నిర్వికల్పసమాదిఘనులకు । కలసిదరిశనమిచ్చినాడట ॥శీవు॥
 గురువు చెప్పినగుట్టువదలక । పట్టినానీపాదములను ।
 గెట్టివేయకజీముదాసును । శివునిచెంతజేర్చవమ్మ ॥శీవు॥

74. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

శ్రీశైలమేనీనివాసమైతే । నాహృదయంబులోఎవ్వడురా ॥శ్రీ॥
 గిరిజమనోహర । ఈశ్వరశంకర ।
 రజితగిరినీనివాసమైతే । కైలాసములోఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
 గిరులలో శిలలో । శివాలయములో ।
 సిరముగలందేనివాసమైతే । త్రిలోకములలోఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
 సురులాసురముని । జనులెల్లరునిను ।
 హరహరయనినిను । సంస్కరణజేసితే ।
 వరములనిచ్చుటఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
 నినుకానకనేకానలలోన । ఘనజవతపములుచేసినవారికి ।
 ప్రసన్నమైనదిఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
 త్రిపురహరహరయని । త్రిశూలధరయని ।
 మార్కండేయుడు మొరలిమకొనగా ।
 దరిశనమిచ్చెనుఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥

హరశివయనుసవిరెండక్షరములు ।
 నిరతముఅజీముమదిలోనిలిపితే ।
 హరశివయసువాడెవ్వడురా ॥శ్రీశై॥

75. కీర్తన - రా॥ ఖరహరప్రియ తా॥ తిశ్రగతి.

భజనిదికాదా॥ ఓపైరెమనస । మందిరమందున ॥భజ॥
 శ్రీవణమనననిధిధ్యాస । తెలసిమదిలోనిలచియున్న ।
 అపనిలోనధర్మకర్మ । నిరతముగాజేయుచున్న ॥భజ॥
 యమదమశమకర్మలన్ని । నేమనిష్ఠప్రతములన్ని ।
 కన్నతల్లితండిసేవ । జేసిఆజ్ఞదాటకున్న ॥భజ॥
 హరిఎవడా హరుడుఎవడు । కరివరదాకృష్ణుడెవడు ।
 పరమేష్ఠిపితామహుడు । సర్వకర్తనుతలచుచున్న ॥భజ॥
 అహింసాపరమోధర్మ । అర్థమెరగిధరణిపై న ।
 సాహమనెడితాళముబట్టి । అహంబనెడి లయమునడువ ॥భజ॥
 జీవబ్రహ్మవిఖ్యమయ్యె । నవరంధ్రాలకుమధ్య ।
 శివఓంకేశవఓం । ఓంనాదమువినుచుయున్న ॥భజ॥
 ఆలంపూరుఅజీంధడాఖ । ఇలలోనద్దూర్నగరమందు ।
 అల్లమహాప్రభువుభజన । భక్తులెల్ల జేయుచున్న ॥భజ॥

76. కీర్తన - రా॥ బిశహరి తా॥ ఆది,

భజనచేయవే । శ్రీరామా నామ ॥భజ॥
 ధరయందుమనసా । నరజన్మమెత్తి ।
 పరమాత్ముడైన । పతీతపావనుని ॥భజ॥

మంటిబొమ్మది । పట్టిబుర్రకద ।
 అంటంటులనునది । యనుటయెందుకొ । అంటుకొంపగద ।
 అంటుముట్ట నెరా నెరాదది । వెంటఎటువలెవచ్చుచూడుడి ।
 వెంటవచ్చేరామనామము । ధ్యాన్మ మేషక చేసుకుందము॥భక్తు॥
 రామహరియని । భజనచేయుదమా ।
 శ్రీరామలింగస్వామి । పాదసేవచేయుదమ ।
 మేముమీరనిలనుటఎందుకు । హిందు బాంధవసంఘమందరు ।
 రాండిసర్దార్ నగరభక్తు సమాజమునజేరియుభజితము ॥భక్తు॥
 పెక్కునామములొక్క దేవునివీ ।
 మొక్కవలెకదనిక్కముగఅయొక్క దేవునికి ।
 పెక్కునామములనగకేళవ । ఈశ రంగ కృష్ణ రామని ।
 నిక్కముగజగ మెల్లమొక్కే । దేవుడొక్కడజీముచూడిక॥భ॥

78. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

ప్రతిదినమునుసీధ్యాన్నముచేయక । ఖన్నుడనైతినిరామా ।
 గతిసీవే పతిసీవే । మతిభ్రష్టాటిది సీవుచేసితివా ।
 పాప్త మేమొనాదిదిరామ ॥ప్రతి॥
 నేచేసినయత్నములన్నియు । భిన్నములాయెనురామ ।
 మనవినుమా సనుగనుమా । ఘనమగునీదొక ।
 యత్నముచూపియు । నన్నికబ్రోవవెరామ ॥ప్రతి॥
 అట్టిటుపోవకమానదుమనసిది । ఏమికచేయుదురామ ।
 పట్టుదునా కొట్టుదునా । గట్టిగరామనెనామము ।
 బాణముపెట్టునకొట్టుదునారామ ॥ప్రతి॥

రాయనుబాణముపట్టుటయలలో । శక్యముఎవరికిరామ ।
తామసము రాజసము । కామకోధము ల్లాదలనివారి ।
స్వాధీనమానారామా ॥ప్రతి॥
నిరతముఅజీమునినుధ్యానించెటి । జ్ఞానమునొసగుమురామ ।
హరితకనా మొరవనుమా । సద్దార్ నగరులొనిలచినదాసుని ।
కరుణతో నేలవెరామ ॥ప్రతి॥

79. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ రూపకము.

నీనామము । ధ్యాన్నముచేయుట ।
కోరదుఈమనసికఎందుకో । రామా ॥నీనా॥
నీవనునది నేనెనిన్ను । నేనునుకనునదిసీవె ।
నేనునుసీవును ఏకబయ్యె । స్థలమునవినికనునది ।
అత్తయైధ్యాన్నముచేయగజాలదురామ ।నీనా॥
మున్నేమియులేనిదిసున్నలో । తిన్నగశబ్దోంకారంబెటులో ।
ప్రసన్నంబాయెనో తెలియదు । అందుత్పత్తైరితిమూర్తులు ।
అకారుకారమకారమెటులో । రామ రామా ॥నీనా॥
హరిహరబ్రహ్మవీవె । సృష్టిస్థితిలయకర్తవీవె ।
నిర్వికార నిరాకార । పరబ్రహ్మవీవె ।
తరమానినువర్జించుట । ధరసద్దార్ నగరులొ ।
అజీముదాసునిరతము । నినుధ్యానించెటి ।
జ్ఞానంబొసగవెరామా । రామ ॥నీనా॥

80. కీర్తన - గా॥ కాంభోజి తా॥ ఆది.

అంగమందుననిలచి । రంగనిభజనచేసిచేసి ।
 చెంగూనఎగురుచున్నదే ।
 ఈప్రాణినాదు । సంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
 పవ్వభక్త్యాలు మెక్కి । దొప్పలకొలది నెయ్యి కెక్కి ।
 గొప్పన వెడలుచున్నదే ।
 ఈప్రాణినాదు సంగము నేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
 పట్టుపీతాంబరంబుకట్టుక । మురసితీసివేసి ।
 వట్టిగా నెపోవుచున్నదే ।
 ఈప్రాణినాదు సంగము నేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
 బంగారునగలుతోడగి । బంగుళయందువవ్వళించి ।
 భంగవరచిపోవుచున్నదే ।
 ఈప్రాణినాదు సంగము నేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
 అంత్యకాలమునందు । చింతనొదలునపుడు అజేం ।
 తత్కారము తెలుపుచున్నదే ।
 ఈప్రాణినాదు సంగము నేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
 ఉండేదివదొచూడు । వెడలునదివదొచూడు ।
 ఉండం దే ఉంచిపోతదే ।
 ఈప్రాణినాదు సంగము నేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥

81. కీర్తన - రా॥ రేగుప్తి తా॥ ఆట.

నేనెరుగనటరా నేవిన్నది నేకన్నది ।
 గురుడన్నది గుట్టెరుగనటరా ॥నేనె॥

నే నెరుగనటమనసా । నీ పెరుగకున్నావ ।
 నీవు నేనునుగూడి । గురుబోధవిన్నాది ॥నేన॥
 నాడే ఆగురుమూర్తి । చూడుచూడనిబాగ ।
 జోడుజ్యోతులమధ్య । శివలీలచూపించె ॥నేన॥
 రాకపోకలదారి । ప్రాకిపోవుటనేర్చి ।
 ఏకనాదముమీటి । ఓంశబ్దంబినుపించె ॥నేన॥
 ఆరువేరుగజేసి । ఆరుబంధనజేసి ।
 తారకమంత్రము । పఠనజేసినదెల్ల ॥నేన॥
 ఇంటిమింటికిమధ్య । బట్టబయలుననొకటి ।
 కంటికిఇంపైన । కన్యాకుల్కెటికుల్కు ॥నేన॥
 తల్పులన్నియుమూసి । చిల్కులన్నియువేసి ।
 పల్కుపల్కుకయున్న । పల్కుతానై పల్కు ॥నేన॥
 మూలాధారముమొదట । సహస్రారమువరకు ।
 మేల్కొతో ఆలజము । వనవిహారముచేసె ॥నేన॥

82. కీర్తన - రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ ఆది.

హరినీధ్యాన్నమందె నామనసు । నిల్చేదేబహుకష్టం ।
 దురభ్యాసంబులోనె నామనసు । తిరిగేదేబహుస్వప్నం ॥హరి॥
 ఒకేచోటుండినేనుంటే । యనేకచోట్లునదియుండు ।
 ఇకనేనేమిచేతయయో । సకలమందంతయుతనఇష్టం ॥హరి॥
 ఇదేటిసూక్ష్మదేహంబో । గడియలోపదవితేనట్లు ।
 సదానీగురుతు తెలియనిదే । నాదుఈదేహంబుండుటేనష్టం॥హ॥
 హరినేనేమిచేతునిక । మనంబునిలువదినుమంత ।
 సిరంబుగనిలువజేయుమురా । కూరిమిపెంపలరబహుధిట్టం॥హ॥

ముదంబలరంగనీస్మరణ । హృదయసౌధమున నెలకొలుపు ।
సదాదుర్గుణములనుదృంచె । సుధాగ్రోలిం చజీమిష్టం ॥హరి॥

83. కీర్తన - రా॥ గరుడధ్వని తా॥ ఆట.

రామనామభజనచేసే । రీతిమనసాపరుగవు ।
తామసాదిగుణములొదలియు । సుజనులందుతిరుగవు ॥రామ॥
కామక్రోధ లోభమోహ । మదాదులలొమరిచిక్కియు ।
ప్రేమతోతమతల్లితండ్రి । సేవజేయుటఎరుగవు ॥రామ॥
యాత్రలన్నితిరుగుచున్నవు । రామక్షేత్రంబెరుగవు ।
స్తోత్రధ్యాన్మసమాధియందు । నిలచిఎరుగనేరవు ॥రామ॥
నేనుసీవనుచున్నవైతే । నిన్నుసీవుఎరుగవు ।
నేనుసీవుగుర్తెరింగితే । బట్టబయలునతిరుగవు ॥రామ॥
ఏడుకొండలవెంకటరమణా । గోవిందయనుచుందువు ।
చూడరమణుడు ఏడుకొండల । మధ్యనెచ్చటఎరుగవు ॥రామ॥
అచలమనిసీనోటలనెదవు । చంచలముమదివదలవు ।
నిశ్చలముగభక్తిపద । వైరాగ్యమేమోఎరుగవు ॥రామ॥
గురువునన్నిధిజేరుటకు । మానాభిమానములొదలవు ।
గుర్తుఎటుతొలగజిం । నామాక్షరమునేతలువవు ॥రామ॥

84. కీర్తన - రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

రామభజనచేయుమనసా । తామసగుణములుమానవుగా॥రా॥
రాముడాపరంధాముడుయన్నది । మందిరంబునుగానవుగా॥రా॥
మదిలొయన్నది మందిరంబు । నాడెగురువుచూపెగా ।
పదిలముగఆగదిలొనిలది । పూజ చేయుటనేర్పెగా ॥రామ॥

కదల మెదలకకూర్చొమని । నిను । ఆసనంబు నేర్పెగా ।
 బెదరకనుఆచూపుచూచె । పుసమునీకు నేర్పెగా ॥రామ॥
 మనసమందిరమునువదలియు । చంచలంబై తిరిగెదా ।
 వసుధలోఁగట్టుతిరిగినీవు । ముక్తి కానకపోయెదా ॥రామ॥
 యాత్రలన్ని తిరిగినేను । పస్తి ననుచుపల్కెదా ।
 తిరిగినీవు తెలుసుకొనునది । తెల్పుమనగా తెల్పువుగా ॥రామ॥
 జపముజేసెవుపముమరచియు । తులసిమాలతిప్పెదా ।
 కపట మొదలకనీవునుజనుల । నెపములన్ని ఎంచెదా ॥రామ॥
 సర్వజనులకుశరణుశరణని । శిరమువంచుకొంటిజీం ।
 గర్వమొదలక ఈశ్వర్ అల్లా । దేవుడొకడేంటిజీం ॥రామ॥

85. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఆట.

వినవేమినామనవి । గోపాలబాల ।
 వినకున్నదిక్కెవరు । గోపికలోల ॥విన॥
 నరజన్మమెత్తి । పామరుడనై యుంటి ।
 హరినిన్నుమరచినె । ఇలబ్రతుకుచుంటి ॥విన॥
 నిరతమునేనిన్ను । స్మరణచేయుటకు ।
 పరిపూర్ణజ్ఞానంబు । దయచేసిబ్రోవు ॥విన॥
 ఈషణత్రయములు । పదలజాలవురా ।
 దోషములెన్నెన్నో । జేయుచుంటినిరా ॥విన॥
 జగతిలోనాబ్రతుకు । నగుబాటులాయె ।
 నగువారివిడుటనే । వగవప్రాప్తమాయె ॥విన॥
 ఇలలోనెక్కనన్ను । పుంచవద్దయ్యా ।
 కలిబ్రాథలొద్దలించు । ఇకతాళజాల ॥విన॥

గడిచెటరువదినాల్గు | సంవత్సరములు |
 సరిసెవెంట్రికలన్ని | విడువపుభ్రమలు ||విన||
 అందరికోర్కెలు నెరవేర్చునీవు |
 సందసందసకృష్ణా | మమ్ములజోపు ||విన||
 అంత్యకాలమందు | రామాయనిపించు |
 ఇంతేకోరెనులజీం | కోర్కెలీడేప్పు ||విన||

86. కీర్తన - రా|| పుష్పతిలక తా|| ఆది.

నన్నుజోవవే | నందునిపుత్ర |
 భక్తులమిత్ర | యాదవకులపవిత్ర ||నన్ను||
 నన్నుబోవుమన్న | నిన్నువేడుచున్న |
 నాదుచిన్నికృష్ణ | నిన్నుమొక్కుచున్న ||నన్ను||
 ఎన్నడై ననిన్ను | కానకున్న నేను |
 కన్నులందుస్పర్శ | తిన్నగానుచూపి ||నన్ను||
 ఇన్నమిన్నులన్ని | కానుపించుచున్న |
 వెన్నుపై ననున్న | వెన్నదొంగవన్న ||నన్ను||
 కన్నతండ్రివన్న | నిన్నే వేడుచున్న |
 ఎన్నితప్పులున్న | సున్నచేయుమన్న ||నన్ను||
 ఎన్నిమాటలన్న | నీవునవ్వుచున్న |
 ఖిన్నుడై అజీము | నిన్నువదలడన్న ||నన్ను||

87. కీర్తన - రా|| శంకరాభరణము తా|| ఏక.

ఉండువరకీదేహమన్నిపుంటదిరా |
 కండ్లజ్యోతిలవియన్ని | కంటువుంటదిరా ||ఉండు||

ఇరువదిఒక్క వెయ్యి | ఆరునూర్లు చుట్టది |
 అరుదుగానేసోహంబనుచు | హంసఆటాడురా ||ఉండు||
 దేహముండువరకంత | అహంభావమొదలివేసి |
 దేహవిదేహివై | ఇహమందుండాలెరా ||ఉండు||
 జీవబ్రహ్మమైక్యమయ్యె | సఖమందు దేహమందు |
 నీవునేనుముక్తికాంత | గూడెగుట్టుసఖమురా ||ఉండు||
 త్రిగుణములన్నియిందె | నిమిడియుంటవిరా |
 త్రివేణీసంగముదాటి | నిక్కినిక్కిచూడురా ||ఉండు||
 వట్టివాచకభక్తులేమి | జూపజాలరు |
 వట్టుముద్రలివియని | ముక్కుబట్టిచూపెదరు ||ఉండు||
 భూచరిభేచరి | శబ్దభావశాంభవి |
 సరిలక్షముద్రఇది | కండ్లుముయ్యమంటరు ||ఉండు||
 శేచకపూరక | కుంభకమిదియని |
 నీచపూచస్థానముల | గురైరుగుమంటరు ||ఉండు||
 గురువుకుమారస్వామి | చెప్పినట్టిగుట్టులజేం |
 సర్దార్ నగరమందునిలచి | సాధించుమన్నారు ||ఉండు||

88. కీర్తన - రా|| ముఖారి తా|| ఆది.

హరినేఘాన్నించుచుండవమ్మా | ఓవెరిమనసా ||హరి||
 హరియనునవి | ఆరెండక్షరములు |
 నిరతముగను | శ్రీరామకృష్ణయని ||హరి||
 ఏకోనారాయణాహరియనుచు | నీమదిలొదలచి |
 పెక్కువేల్పుల | వదలివేసి |
 నిక్కమైనయావేల్పునీవెయని |
 మొక్కుచుమురహరహరిహరియనుచును ||హరి||

వాదభేదములువదలివేసి । ఆపాదు తెలసి ।
 వేదభావంబుమదిలోనిలిపి ।
 నీదినాదియనె । ద్వైతంబాదలిక ।
 అద్వైతుండగు । నిరాకారవృధు ॥హరి॥
 కులమువస్థశములేనివాడు । ముల్లోకకర్త ।
 పల్వారించినకానరాడు ।
 దలచుచువానిని । మదిలోవదలక ।
 ఇలలోబ్రతుకుచువుండువరకుఇక ॥హరి॥
 ధరలోసద్దారునగరమందు । కీర్తననుఇటుల ।
 హరికేఅర్పించకోర్చివాసె ।
 నిరతముమదిలోనమ్మిఅజీము ।
 ఇటుహరిహరభావనమొకటనియె ॥హరి॥

89. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

ఎంతముదికిదేహమునాది । అయ్యొకృష్ణయ్య । నా ॥దెంత॥
 సంగతంతలోనగబ్బె । అయ్యొకృష్ణయ్య ॥ఎంత॥
 లోనముర్కిబైటముర్కి । తల్లిగర్భమందుముర్కి ।
 ముర్కియందునేనుముర్కి । పెద్దితిర్దిమురియుచున్న ॥ఎంత॥
 గబ్బువదలతియ్యదలచి । సబ్బుపెట్టిబడలుతోమి ।
 డబ్బెల్లఖర్చాయె । గబ్బింకవదలదాయె ।
 దబ్బదబ్బనీళ్లుపోసి । అబ్బబ్బరుద్దుచున్న ॥ఎంత॥
 అత్తరువన్నీరుమంచి । వునుగుజవ్వాజిపూసి ।
 కస్తూరిలోగంధంకల్పి । దేహమంతబాగపూసి ।
 కొంతమెరుగుపోడర్పూసి । ఎంతశుద్ధిచేసినగాని ॥ఎంత॥

దీనిలో నెముట్టుకట్టు । ముట్టునిలచిముద్దకట్టి ।
 దీనిలో నెపిల్లకట్టు । దానిలో నెపిల్లపుట్టు ।
 శుక్ల శోణిచుట్టుముట్టు । నేనుశుభ్రమందుపెట్టు ॥ఎంత॥
 మురికినరుడు ముర్కిజన్మ । ఎర్కెర్గి తెలుపుకున్న ।
 తుర్కలజీమునామమన్న । ముర్కితత్వమువ్రాసుకున్న ।
 పరమభక్తులారమీకు । శరణార్తి చేయుచున్న ॥ఎంత॥

90. కీర్తన - రా॥ హిం॥ సురట తా॥ ఆది.

రంగాపంథరినాథ । రంగాపుండరీకాక్ష ।
 రంగాశ్రీపాండురంగ । విఠలవిఠలవిఠల ॥రంగ॥
 కస్తూరిరంగా । రంగామోహనరంగ ।
 రంగాకావేటిరంగ । విఠలవిఠలవిఠల ॥రంగ॥
 రంగానీనామభజన । రమ్యముగ చేయుచుండ ।
 రవ్వంతచూడ వేమీ । విఠలవిఠలవిఠల ॥రంగ॥
 కరుణాలవాలనీకు । కరుణేలరాదునాపై ।
 కరుణతోబ్రోవురంగ । విఠలవిఠలవిఠల ॥రంగ॥
 పండ్లరొదలినీవురావు । పల్లెలొదలిమేమురాము ।
 కండ్లచూతు మెటులనిన్ను । విఠలవిఠలవిఠల ॥రంగ॥
 అండాండమందురంగ । పిండాండమందురంగ ।
 బ్రహ్మాండమంతలజీం । విఠలవిఠలవిఠల ॥రంగ॥

91. కీర్తన - రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రాండ్డిరాండ్డివేగరాండ్డిరాండ్డి ।
 శార్త్తికమంటనేడు । చూతముపాండి ॥రాండ్డి॥

గాండివే భక్తులార | కాయశక్కురిత్యాండిమీరు |
 దండిగానుపూజనేయ | అంజనేయస్వామిగుడికి ||రాండి||
 కృష్ణుడుకాళింగుని | మడుగులోనత్రొక్కినట్లు |
 కామకోధమలనెల్ల | రామనామమడుగులత్రొక్కి ||రాండి||
 అష్టవేసి అడ్డుతీసి | మూడుకాల్వల్లాటివేసి |
 ఆరుమూడుఏకముచేసి | రామకృష్ణయనుకుంటు ||రాండి||
 హిందుబంధమిత్యలార | గురుమూర్తిపుత్యలార |
 సందేహంబువదలిమీరా | సందామకుందయనుచు ||రాండి||
 క్షేదభావంబాదలివేసి | వాదంబెల్లత్రోసివేసి |
 నాదంబినుచుండుఅజీం | సోహంశబ్దంవదలకుండ ||రాండి||

92. కీర్తన - రా|| మధ్యమావతి తా|| ఆట.

ఎచటయున్నాడో | సద్గురుమూర్తి ||ఎచట||
 ఎచటయున్నాడోకానీ | జాడ తెలియగరాదు |
 అచలమార్గముబోధ | చేసినమహానీయుడు ||ఎచ||
 ఎరుకచేయించె మరచినదెల్ల | మర్చివదలించె |
 తర్కవాదమున్నిమాసిపోవుటచేసి |
 ఎరుకలేనిది | ఎరుగచేసినమహానీయుడు ||ఎచ||
 బాటచూపించె | సూటిగరాక పోకలెరిగించె |
 మాటనిల్పినవాడేనిజశిష్యుడనివలికి |
 మాటనాచెవియందు | చెప్పినమహానీయుడు ||ఎచ||
 జోడుజ్యోతులమధ్య | బాగచూడనేను |
 మూడువేణులుయున్న | ముడిసంగముననిలచి |
 ఏడుకొండలుఎక్క | నేర్చినమహానీయుడు ||ఎచ||

కదలవద్ద నెను కదలమెదలనిదాన్ని మొదలువదలకుమని ।
 కదలించలదలించ । నేర్చినమహానీయుడు ॥ఎచ॥
 మొదటతానుండు । పిదపచూపులోతాను ।
 మాయమైయుండు ।
 తుదలుమొదలుఆలజం । కండ్లకాననేరాడు ।
 వదలనిఆస్పద । మొసగినమహానీయుడు ॥ఎచ॥

93. కీర్తన - రా॥ కమాచి తా॥ ఆది.

నీబోధనుమరువనుగురువర ।
 నామదిలోనిలిపినగురువర ।
 తారకమంత్రమునాధనశోధన । హరిహరబ్రహ్మక్షరలక్ష్మ్యము॥నీ॥
 చింతనా నామదివేరిక చేయునా ।
 పంతమొదలినీచెంతజేరి ।
 ముక్తికాంతతోగూడనూత్రమెరిగితి । గురువర ॥నీబో॥
 వీడితీ దుర్గుణములనేనిక వీడితి ।
 నడువడినుడువడినీతోనేర్చితి ।
 ఈడపింగళసుశుమ్నమర్చము । గురువర ॥నీబో॥
 ప్రణవమునేర్చియు । ప్రాణాయామము ।
 గణగణగంటదశదిశనాదము ।
 ఘటమతమందునలజీమఃవినుట । గురువర ॥నీబో॥

94. కీర్తన - రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రమ్మంటెరాదది । పొమ్మంటెపోదది ।
 రామరామయనుమనసా । వస్తుందిచూచు ॥రమ్మ॥

కిందికై తెనిలగదది । మీదై తెవెళ్లదది ।
 మదిలోనదధిమధించుచున్నదీచూడు ॥రమ్మ॥
 నాదంబుతోమది । ఆనందమయ్యేది ।
 వాదంబుపెట్లొచ్చేస్తుందిచూడు ॥రమ్మ॥
 ఆహంబునుంచక । భేదంబులెంచక ।
 సోహంబుస్వాధీనమయిందిచూడు ॥రమ్మ॥
 అండాండమందది । పిండాండమందది ।
 బ్రహ్మాండముదృష్టినిల్పిందిచూడు ॥రమ్మ॥
 సృత్యంబుగాదది । సత్యంబేవాదది ।
 సర్వార్థనగరమంచు । ఆలజీముచూడు ॥రమ్మ॥

95. కీర్తన - రా॥ హిం॥ సురల తా॥ తిక్కగతి.

నీపాదసేవచేయ । మమ్ముపిలువవారంగ ।
 మాపాపమొదలతీసి । మమ్ముబోవవారంగ ॥నీపా॥
 పంథరిపురమువచ్చెదము । దండిగభజనచేసెదము ।
 పుండరీకవరదహరి । విత్తలవిత్తలయనుచుమేము ।
 పుండలివారంతనీడు । మందిరమందెనిలచెదము ॥నీపా॥
 నీవాసాదాసులము । మేముకామపాండురంగ ।
 నీవాపుజేరిమేము । పుండరాదపాండురంగ ।
 ఆధారమైనవేల్పువీ వెమాకుపాండురంగ ॥నీపా॥
 రంగరంగయనుచునీడు । రమ్మమైనభజనచేసి
 రంగరంగయనుచు మద్దెల । తాళముకొట్టిచిట్కాలువేసి ।
 రంగరంగయనుచుచక్రిభజనచేసిఅడ్డులువేసి ॥నీపా॥

నిన్ను మేముమరచియున్న । మమ్ముమరువవద్దరంగ ।
 ఎన్నెతప్పలున్నమావి । తూడ్చివేయవలెరంగ ।
 కన్నతండ్రియనుచునిన్ను । అజీంమొరలుచేసెరంగ ॥నీపా॥

96. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఆది.

రామామృతమును ప్రేమతో గ్రోలన పాయముగలుగడుటరన్న ।
 త్నేమముతో సంసారసాగరము । దాటెదవిక వినుమోరన్న ॥రా॥
 పామరమనియెడిపురువును తృటిలో । బరిమార్చునుగదరోరన్న ।
 కామముకలియనికీలుచెల్పికలిమాయనుబాపురటరన్న ॥రా॥ .
 శ్యామలాంగునికోమలమృదుపద । కమలముజూపురటరన్న ।
 నేమ మెఱిదియనిరాములధ్యాన్నము । నిరతముజూపురటరన్న ॥
 నిర్వికారుడుమరినిష్కళంకుడు । నిగమగోచరుడుటరన్న ।
 నిర్వికల్పుడు నిర్మలాంగుడు । నిర్మలాత్మడుటరన్న ॥రామ॥
 శమదమాదిసద్గుణగరిష్టుడు । సదమలహృదయుడుటరన్న ।
 సనకసనందన సనత్కుమార । సత్పదదాయకుడోరన్న ॥రా॥
 సాగరశయనుడు సాధువంద్యుడు । రాగరహితుడుటరన్న ।
 సర్దార్ నగరపునర్వజనులకు । శుభములొసగునుటరన్న ॥రా॥
 దీనబంధుడు దయాసింధుడు । విరాటస్వరూపుడుటరన్న ।
 జ్ఞానంబొసగిఅజీముదానుకు । భక్తినిొసగునుటరన్న ॥రామ॥

97. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

హారేరామహారేరామ । రామరామహారేహారే ।
 హారేకృష్ణ హారేకృష్ణ । కృష్ణాకృష్ణాహారేహారే ॥హారే॥
 నిరంతరమునిన్నడిన్ దలంచెద । కరింద్రసన్నుతహారేహారే॥హారే॥

కృపాఘనాయేముపాయమెరుగను । అపారకరుణాహరేహరే॥
మొరాలకించియుబిరానఅజీముదానునిబ్రోవవెహరేహరే॥హ॥

98. కీర్తన - రా॥ గరుడధ్వని తా॥ ఆట.

జననిజనకులసేవచేసితె । యాత్రలన్నివె యున్నవి ।
మనసుమందిరమందుదేవుడె । జాతరలుఇవియున్నవి ॥జన॥
వాసికెక్కినకాశిరామేశ్వరపురంబిదెతిరుపతి ।
విశ్వనాథుడువెంకటేశ్వర । స్వామియుండేదిదేమది ॥జన॥
గంగయమునతుంగభద్రయు । కృష్ణానదిగోదావరి ।
పొంగియున్నవిపంచనదులును । పంచవటిఇదేయున్నది ॥జన॥
సంగమేశ్వరమందునదిఒకలింగమదియందున్నదీ ।
అంగపాపములన్నిటికిభవ । నాశియైమనుచున్నదీ ॥జన॥
జననిజనకులసేవచేయని । పుత్రులొదనినుడివిరి ।
అనుచుబలికరజీముశాస్త్రులు । ఘనులుఇటువచ్చియించిరి ॥జన॥

99. కీర్తన - రా॥ భీంపలాన్ తా॥ ఆది.

సీధ్యాన్నముజేసెటి । జ్ఞానమునొసగుట ।
మొరలిడుచుంటిరామహరె ।
నాదాతప్రజన్మనివారణజేయుట । మొరలిడుచుంటిరామహరె॥
సీనామమురూపము తెలియనిది ।
నినురామాహరియనిస్తుతియించి ।
నానావిధంబులనుప్రార్థనజేసియు ।
మొరలిడుచుంటిరామహరె ॥సీధ్యా॥

నీసరివారిలలేరికఎవరు । నాదొరప్రభువరసీవెగతి ।
 నీపాదకమలములనమ్మియునిరతము ।
 మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥సీధ్యా॥
 నాహృదయమునందునసీవెహరి । నీయందుననేనేలేనుహరి ।
 నీహృత్కమలమునందేనన్నుచేర్చుట ।
 మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥సీధ్యా॥
 నీద్వారములన్నియుబంధించి । నాదారిసుశుమ్మలొనడిపించు ।
 ఆధారమువకటిదిచాలు నిల్పుటకు ।
 మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥సీధ్యా॥
 నీజపతపములుజేసెటివారు । నిజమగుభక్తులువారెఅజీం ।
 రాజయోగులకువరములొసంగుట ।
 మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥సీధ్యా॥

100. కీర్తన - రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రంగరంగరంగమా । మొరలన్నివింటవ ।
 రంగమమ్మవంధరికె । చేరరమ్మంటవ ॥రంగరంగ॥
 రంగరంగయనుచున్న । పాండురంగయనుచున్న ।
 రంగవంధరినాథ । పుండరీకయనుచున్న ॥రంగరంగ॥
 మద్దెలతాళాలుమ్రోయ । తద్దంతక్కిటయని ।
 పెద్దపెద్దధ్వలతో విత్తలవిత్తలనుచుండ ॥రంగరంగ॥
 భక్తిముక్తిచ్చుటకు । శక్తిగల్గవాడవని ।
 జ్ఞప్తిలొనన్నుంచుకొని । సుశుప్తివదలకున్న ॥రంగరంగ॥
 వంధరికివచ్చుటకు । దండిగనుడబ్బులేదు ।
 బండ్లుకట్టివచ్చుటకు । మెండ్లైనప్పటివలెవు ॥రంగరంగ॥

పంథరికిరాముమేము । పిండిబియ్యములేముమేము ।
వండిపెట్టినీకులజీం । వ్రవవాసముండలేము ॥రంగరంగ॥

101. కీర్తన - రా॥ యదుకులకాంభోజి తా॥ ఆది.

మానుదునాశ్రీరాములభజననే ।
జ్ఞానేంద్రియములు । స్థిరముగనుండగ ॥మాను॥
రేచకకుంభకమయ్యేది ।
చంచలమొదలియులచలముకానిదె ॥మాను॥
ఆడుచుఆత్మై నాధులుండగ ।
జోడుజ్యోతులిక । మెలగుచునుండగ ॥మాను॥
పట్చక్రములుతావులేప్పినను ।
ఇడపింగళసుశుమ్నఆడగ ॥మాను॥
రామాయనెరెండక్షరములుఇక ।
నమ్మియులజీము । స్మరణచేయకనె ॥మాను॥

102. కీర్తన - రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ ఏక.

రామారామనజాలదు । ఈమనసు ।
కామక్రోధములొదలదు । ఈమనసు ॥రామా॥
తనకులన్ని తెలసియున్నను । తెలియకున్నట్లున్నది ।
మనసుతానేఆత్మబుద్ధి । చిత్తమనుచుయున్నది ।
జ్ఞానిఅజ్ఞానిరెండిట । ఈమనసు ॥రామా॥
నేనుమందిరమందునిలచిన । నన్నునిలుపనివ్వదు ।
తానువినదారామభజన । కొంతననువిననివ్వదు ।
గాననమ్మి తెచెరచును । ఈమనసు ॥రామా॥

తానుతనకేరాజుఅనుకొని । తనకుజిహ్వాప్రధానని ।
 తానుకొంటెతలంపుతలచును । తనువుచేసేవృధాయని ।
 తానేతనువుకుశతృవు । ఈమనసు ॥రామా॥
 తానుపూచనిఅన్నిసీచని । అనుటనేర్చియున్నది ।
 తానుఊచనీచులందున । చేరిపలుకుచునున్నది ।
 తానుఎవ్వరొకానదు । ఈమనసు ॥రామా॥
 మనసువెంటసీవువెళ్లకు । కీడుగలుగునుటఅజీం ।
 మనసునుసీచేతనుంచుకో । మేలుకలుగునుటఅజీం ।
 జ్ఞానాధ్యాన్నముచెరచును । ఈమనసు ॥రామా॥

108. కీర్తన - రా॥ తిలకామోద్ తా॥ ఆది.

ఓంశబ్దంబుగలిగెగద । అశబ్దమెఓంయనివలికెగద ।
 ఓంకారమెబీజంబాయెగద । ఆత్రిమూర్తులందెకలిగిరట॥ఓంశ॥
 అకారుకారమకారమనియా । నామంబవిటికిగలిగెగద ।
 ఆదిలంత్యం మధ్యరహితం । సర్వంబద్ధం తెలిపెగద ॥ఓంశ॥
 ఓంకన్ననుమున్నదినున్నగద । ఓంపున్నదెనున్నలానిమిడెగద ।
 ఓంసంస్కృతపదమని తెలిసెగద । ఓంకుపైకుఁ అరచిగద॥ఓం॥
 వేదమూలముఓమెగద । వేదాంతముమూలముఓమెగద ।
 నాదుపులిందుపుఓమెగద । ఆదిదశదిశల్లెఓమెగద ॥ఓంశ॥
 హిందుముసల్మాన్ ఒకటెగద । బంధుసహోదరులైరిగద ।
 అందరిదేవుడుఒకడెగద । అందురుఈశ్వరులైగద ॥ఓంశ॥
 అజముతత్వమువ్రాసెగద । నిజగురుబోధను తెలిపెగద ।
 పూజవిధానమునేర్పెగద । నిజమగులచలముజూపెగద॥ఓంశ॥
 కోహంశస్త్యంబెరుకగద । ద్వైతాద్వైతంబెరుకగద ।
 సోహంబన్నివధించెగద । ఆహంభావంబొదలెగద ॥ఓంశ॥

104. కీర్తన - రా॥ బేగడ తా॥ ఆట,

పరులచేతికిఁగవ్వవద్దండీ । గురురాయనన్ను ।
 పట్టిమీరకట్టికొట్టండి ॥పరు॥
 గురు వెహరిహరబ్రహ్మయనికద । గురువరమీశరణుజొచ్చితి ।
 సీరముగమీచరణములు । నా ।
 హృదయమందుననమ్మియుంటిని ॥పరు॥
 త్రిగుణమనునది తెగులుతగిలె । ఆత్మతల్లడిల్లుచుండగ ।
 తగినఁజెప్పధమాత్రఁగిస్తిరి । ఆత్మసాక్షాత్కారమనునది ॥పరు॥
 దండిగనుటబ్రహ్మదండి । పూసలందునపోగుక్రుచ్చి ।
 అండపిండమధ్యలజపమాలత్రిప్పటనేర్చిమీరు ॥పరు॥
 ద్వైతమిదిఅద్వైతమిదియని । చేతపటమునువ్రాశిచూపియు ।
 జ్యోతిలోపరంజ్యోతిచూచే । రీతి తెలిపినఘనులుమీరు ॥పరు॥
 కొదవలేనివదవిశిష్యుని । మదిలోనింపిలజీముండండగ ।
 వదలునాసర్దాదునగరు । మదిలోనీదుపాదసేవ ॥పరు॥

105. కీర్తన - గా॥ కమాచి తా॥ ఆట.

ఇదియేమిచిత్రమోతోచదు । ఓళశజగదీశ ॥ఇది॥
 సృష్టించితివినన్ను । నాలోనామననును ।
 దృష్టిగాగనుజేసి । స్పష్టము తెలిపితివి ॥ఇది॥
 సృష్టించితివిఈశ । సృష్టిముజ్జగములు ।
 సృష్టిసర్వంత్యామి । దృష్టికికనవడవు ॥ఇది॥
 దృష్టిదృక్కులొనిన్ను । భూమధ్యజూచిన ।
 దృష్టిప్రతికుటీపై । నిలిపిచూచినలేవు ॥ఇది॥

అలనాడునినుదలచి । ధృవుడుధ్యానించిన ।
 తులదూగివానికి । దరిశనమిచ్చినప్రభు ॥ఇది॥
 మార్కండేయుడునీడు । తపముచేయగనీవు ।
 శీఘ్రంబెలతనికి । ప్రత్యక్షమైతివి ॥ఈశ॥
 జపతపములుఇలలో । చేయజాలకలజీం ।
 కృపకుపాతృడనై నిలచితిఈశ్వరా ॥ఇది॥

106. కీర్తన - రా॥ బింప్లాన్ తా॥ ఆది.

నల్లనివాడశ్రీకృష్ణారారా । నీస్మరణానేచేసేటిజ్ఞానఁబునొసగి ।
 నన్నేలుకోర ॥ నల్ల॥
 కరిచేసినమొరలెన్నోనీవింటివి । త్వరలోనేకరిబాధలనుగంటివి ।
 కరిరక్షింపగ । చక్రంపంపించగ । హరియించెనుమకరిని
 చక్రంబుకాదా ॥ నల్ల॥
 నిన్నుసభలోనద్రాపతిప్రార్థించగ । ఎన్నోవలువలొసంగిన
 పృథ్వీవెగ । కానరాకున్నవే । దీననాథుండవే ।
 మీనరూపావతారనవనీతచోర ॥ నల్ల॥
 నిన్నునేతీరుచూతును తెరలుందువు । ఇన్నుమిన్నుమొదలు
 సర్వములొనుందువు । నిన్నుదరిశించగ । నన్నుసెలవొసగవ ।
 నాకన్నులుపుండుటఫలమేమిదేవ ॥ నల్ల॥
 ధరసర్దార్ నగరనివాసుండవే । వరదాయకముల్లోకపాలుండవే ।
 శిరయురమొంచుకా । స్మరణచేసెకదా । వరమాత్మ ।
 అజీంధడాఖ ॥ నల్ల॥

107. కీర్తన - రా॥ కల్యాణి తా॥ ఆది.

అండచేరవలెరా । ఏడుకొండలెక్కవలెరా ।
 తిరుపతిసీపుచేరవలెరా ॥అండ॥

ఎండలకదరక! వానలబెదరక! చలిగాలియనుచుమనసుచెదరక!
వెంకటరమణగోవిందాయని | గుండ్లుగుహలను
దాటగవలెరా ||అం||

క్షీరాన్నంబులసతతముగోరుచు! క్షీతిపై వెదకుచుపరుగిడబోకు!
గర్వంబాదలిరొట్టలుతింటె | పర్వతమెక్కెబలము
కలుగురా ||అం||

ముక్తినిమి త్రముభక్తితోనడచితె | జ్ఞప్తితో దేవుని జపించు
చుంటె | శక్తితోమీదికిపోదువునీవు | సుషుమ్నదారిని
చేరుకొనెదవు ||అండ||

అజీంధడాఖపాటలుఅంటె | సుజనులునవ్వుచుచదువుచునుంటె!
కుజనులుతుర్కనీచుడుఅంటె | నిజముకల్లయొ
దేవుడెరుంగును ||అం||

108. కీర్తన - రా|| శంకరాభరణం తా|| ఆది.

అల్లాళుశ్వరుడొకడేకాడ | ముల్లోకములకుకర్తకాడ |
వేల్పుబక్కడే దేవుడురోరన్నో | తిక్కన్న | నీ కోర్కెలన్ని
తీర్చునురోరన్నో తిక్కన్న ||వేల్పు||

తనతత్వానికి తానుచూచుకొని | తనతనమనసులొ ఏమొ
తెలుసుకొని | అన్నిఆశలనుతోసివేసుకొని |
సున్నలొయున్న మహిమకనుగొను ||వేల్పు||

వడిగనుమూలార్థారమువిడచితె | ఇడాపింగళనడిదారినడచితె!
వడ్చక్రంబులపై అటునిలచితె | తొడివిడివడక |
తిరుతిథ్ధాపదు ||వేల్పు||

త్రికరణశుద్ధినీవుచేసుకొ । త్రివేణీసంగమునందుచేరుకొ ।
 త్రికాలసంధ్యనీవుచేసుకొ । త్రిగుణాత్మాయ నెమాటవదలుకొ ॥ వే॥
 దేవుడుఒక్కడెవెక్కండునకు । నీవునిన్నే నేననియనకు ।
 అవనిలొజనులతోకల్ల లాడకు । జీవునినమ్మి దేవునిమరువకు ॥ వే॥
 రేచకపూరకఊచస్థానము । నీచాకానవుకుంభకస్థానము ।
 అచలము కనుగొనలేదురజ్ఞానము । చంచలమొదలితె
 మానాభిమానము ॥ వేల్పు॥
 హరిహరబ్రహ్మమువ్వురువారు । ఎరుగవుఎచ్చటనుందురొవారు
 మరచినవారినిమరువరువారు । నరుడవునై ధరకానవువారిని ॥ వే॥
 నిజమగుగురువును వెతకుచుపోవోయ్ ।
 అజీంధడాఖ తెలుసుక రావోయ్ ।
 బీజంతత్వంతీసుక రావోయ్ । నీవికపోవోయ్ । నీవికపోవోయ్ ॥ వే॥

109. క్షీర్తన రా॥ హిందుస్తానితోడి తా॥ ఆది.

చక్కనిదాన । చక్కనిదాన । నాలొనిలచియున్నా । చక్కనిదాన ।
 బంగారుఛాయ । కన్యసీనామమె ।
 హొయలుమిరిఆడుచున్న । నిన్ను నేనుకాననె ।
 అంగభంగపరచినన్ను । ఏడ్పించెదాన ॥ చక్క॥
 హరిహరయనుచు । ఓంశివయనుచు ।
 సహస్రారము పోయెవారిని । మోహించెటిదాన ।
 రేచకపూరక । కుంభకములొ అడ్డగించెదాన ॥ చక్క॥
 ఆదిఅంత్యమందు । మధ్యనిలచినీవు ।
 నాదుబిందుకాననివ్యవు । మోహినివయ్యనీవు ।
 అజీముసర్దార్ నగరులొయున్న । సుశుమ్నదారిమాన ॥ చక్క॥

110. కీర్తన రా. భింస్లాస్ తా. ఏక.

ప్రాయంత్యహోయిందోయ్ | పాణము పెడలిపోతుందోయ్ |
కాయహాయన్న! కామక్రోధము! తీసెడిపము నేర్వందోయ్ |

ఓ॥ నరులై చుట్టిన సర్వకమునకై |
రాములభజన చేయందోయ్ | రాము |
ధరలోబ్రతికివుండేచరక |
జపతపములను చేయందోయ్ | జప || పా॥
భర్తృకర్మలు చేయందోయ్ | సర్వాధీశుని నమ్మందోయ్ |
నిర్మలమనసుతో నిత్యముమదిలొ |
హరినేధ్యాన్నము చేయందోయ్ |

ఓ॥ నిష్కమూఢి పాపహాయము |
దేవునిపూజ చేయందోయ్ | దేవు |
స్వప్నముహిందు మతమిదిమనది |
వేదశాస్త్రములు చదువందోయ్ | వేద || పా॥
న్యాయబాదలక ఉండందోయ్ |
మాయావడలీపోతుందోయ్ |
చరమామయుని ఆధ్యాన్న మెమనకు |
ధనధాన్యంబులు ఇస్తుందోయ్ |

ఓ॥ నరుడనిమురియుచు ఇటుఅటుతిరగకు |
దేవుడు వెంటనే ఉంటాడోయ్ |
అన్నికనుగొనుచుంటాడోయ్ |
సత్యంబాదలక ఉండేవారికి |
కోరినవరములు ఇస్తాడోయ్ | కోరి || పా॥

సర్దార్ నగరులో ఉంటాడోయ్ ।
 నిరతముపాటలు వాస్తాడోయ్ ।
 అరమర లేక అజీంధడాఖ । అందరిదానుడ నంటాడోయ్ ।
 ఓ॥ పండితులారా శాస్త్రులుకన్యలు తప్పలుద్వందంబాడోయ్ ।
 శిరయుర మొంచుకయంటాడోయ్ ।
 సోదరసోదరిమణులారా ।
 ఈపాటను చదువండంటాడోయ్ । పాట ॥పా॥

111. కీర్తన రా॥ తిలకామోదు అదితాశం.

రమేశ । దానవనాశ । నై కుంతవాసశీశ ।
 నెరనమ్మినాను దేవ । శ్యామసుందర । దేవ ।
 శ్యామసుందర ॥రమే॥
 నామమే మొరూపమేమొ । నరయనైతినే ।
 నీమహాహిమల డెలియనైతిని ॥రమే॥
 నాదుబిందుస్థానములనే । డెలియనైతిని ।
 వాదము । భేదము । లొడలనైతినే ।
 నీరయారసంబుగోలగ । నోమనైతినే ।
 మేదిని అజీం విభవముల । కలువనైతిని ॥రమే॥

112. -(శ్రీ) అంజనేయస్వామి - మంగళహారతి)-

రా॥ తోడి తా॥ ఆది.

హరిశ్చంద్రకొనగా । సార ॥హరి॥
 మారుతిరారా । చాళుశకిర ।
 మనమలరగచేకోర ॥హరి॥

దీనజనావన | కపికులభూషణ |
 మానినిజానకి | దుఃఖనివారణ |
 కరుణా | భరణా |
 దానవహరణ || హరి ||
 ధారుణిసర్దార్ | నగరవిహరి |
 దాసాజీంకవి | భవభయదూర |
 మేరు | ధీర |
 పవనకుమార || హరి ||

113. - (శ్రీ సాంబశివమూర్తి - మంగళహరితి) -

రా|| దర్బార్ కన్నడ తా|| ఆది.

హరితిగొను శివశంకర |
 పురహరసాధువ | శంకర || హరి ||
 గారామారగరారా |
 పారవారప్రణవ | విచార |
 గౌరీమానస | చంద్రచకోర |
 భూరికృపాకర | ధర్మావతార || హరి ||
 లింగావృషభతురంగ |
 భృంగిసంగ | భవభయభంగ |
 గంగాధరప్రవిమలభస్మాంగ |
 అంగజమదహర | సదయాంతరంగ || హరి ||
 రజితాచలశుభసదన |
 పరమాద్భుతసంశోభితవదన |

భుజగభూషణ । భువనాభరణ ।
అజవందితఅజీం । ఆపన్నివారణ ॥హార॥

114. -(శ్రీ విష్ణుమూర్తి - మంగళహారతి)-

రా॥ దుర్గా తా॥ ఆది.

రంగనాథ । మంగళమురా ।
మాతంగ । నరడాత ॥రంగ॥
సంగతబుధజన । సదమలరూప ।
సంతతమురళీ । నాదవినోద ।
మంగళాంగ । భక్తాంతరంగ ॥రంగ॥
పరమకృపారస । పంకజనయన ।
పన్నగశయన । పతీతపావన ।
ఘోరపాపహరణా । శ్రీరమణా ॥రంగ॥
సకలనియామక । జగదుపకార ।
సన్నుతఅజీం । సంకటదూర ।
గోకులేంద్ర । నవసీతచోర ॥రంగ॥

సంపూర్ణము.

త్రివేణి సంగమ సంగళ తరంగిణి

—:0:—

ద్వితీయ భాగము .

1. కీర్తన గా|| విశ్వేను శంకరాభరణము తా|| ఏక,

రాణీమందిర్ హైమకమే । మందిర్ మేమేరారామస్తా ।

పూజతావుస్కుసదా । పూజారివున్మానామస్తా ॥రాం॥

రాతదిక సహంక మాలా । శ్రేతాజపజపకేట ।

శబ్దంనాదంసునాత । సున్నాహమారాకాముస్తా ॥రాం॥

కహెతెహైకవేదాంతజన్మ । శాస్త్రోపండిత్ తమాం ।

యోగవ్రాణాయామజపతప । వున్మాసమాధీనాముస్తా ॥రాం॥

పేఖిబిహమక ఏకకాసీ । ధ్యానకస్తేరాతొడిక ।

పేఖికహెతేల్లహరహమాక । బ్రహమకహేటరామస్తా ॥

సర్వకర్త సభకమాలిక్ । సర్వవ్యాపీవకుస్తా ।

ఓముసేజజ్కుల్ బనాయ । కుకవుసీకానాముస్తా ॥రాం॥

కహెతెహైకముర్షద్ గురూకు । భేదకూకహెతేహైకగుర్ ।

బేసమర్షులడ్నార్కుగడ్నా । దునియామెకిస్కానాముస్తా ॥రాం॥

యేభజకభక్తోనేసుకకర్ । ఖూబుహస్తే హైకలజీం ।

క్యవ్ ససత్ చిత్ హెహెతెనంద్ ।

జస్కిజబాకఫర్ రాముస్తా ॥రాం॥

2. కీర్తన రా॥ నాదనామకీర్తయ తా॥ ఏక.

రాంరాంబోల్నా । మాతాండవారంతి ।
 సీతరాంబోల్నా । మాతాండవారంత ॥రాం॥
 మాతాండనాయకుడు । మాతాండరూపుడు ।
 మాయందెరాంరూప్ । భర్తీజేసిపంపినాడు ॥రాం॥
 భియ్యోభియ్యోభియ్యో । నిరూప్ రాములవాడు ।
 మూడుకాల్వలందుమాకు । మునుగుహకుపంపినాడు ॥రాం॥
 బాపురేగోనెల్నిండ । యైదుముక్కులున్నావి ।
 బాగసాఫ్తకర్నారెభియ్య । రాంనాంసబ్బుపెట్టి ॥రాం॥
 మాతాండఅకర్భియ్యో । స్వార్నగర్లొవుంటి ।
 మాల్అమ్మకొనిఅజం । వెల్లియ్యెప్పోతుంది ॥రాం॥

3. కీర్తన రా॥ విశహరి మిశ్రమ తా॥ ఎకతాల్.

ఇసీతకమక మెసోహంకీ । సదాసున్నాహిభజనాహై ।
 ఇసీమేఖాబుదర్పకూ । నిర్ఘానాహైసాభజనాహై ॥ఇసీ॥
 ఇసీమేనాదహైబిందూ । కళాహైతారకమంత్రం ।
 ఇసీమేదశవిధనాదం । సునాకర్నాహిభజనాహై ॥ఇసీ॥
 ఇసీమేకర్నజపతపసబ్ । ఇసీమేసర్వవ్యాపీహై ।
 ఉసీకుపూజనామకమే । ఉసీకాభ్యాసభజనాహై ॥ఇసీ॥
 ఇసీమేతత్భిహైత్వంభీ । ఇసీమేద్యైతాద్యైతంభీ ।
 ఇసీమేవకొనారాయక । హరీహరహర్మిభజనాహై ॥ఇసీ॥
 ఇసీమేహైత్రివేణీభి । సహస్రారంపసంగంభి ।
 ఉసీసంగంమెమిల్మిల్కర్ । ఫిరాకర్నాహిభజనాహై ॥ఇసీ॥

ఇనీమేష్టానకేయోగీ । లగాతేయోగఇన్ఘటమే ।
 ఇనీఘటమత్ మెరట్ జానా । వహీశ్రీరామభజనామై ॥ఇనీ॥
 కిసీసేతూనకర్ వాదం । అజీంద్రార్ నగర్ మేలబ్ ।
 ఇనీమేశాంత హూత్తీహై । ఉసీకానాముభజనామై ॥ఇనీ॥

4. కీర్తన రా॥ కన్నడ తా॥ ఏక.

రాంరాంబోలొహరి । రామాన్మపాలా ।
 శ్రీరామచందర్ క । జగ్ మెడజాల ॥రాం॥
 కృష్ణాహరిహరి । గోవిందమురారి ।
 నారాయణాకనామ । సబ్ సెనిరాల ॥రాం॥
 జై జై రాంబై జై సీతరామా । కాసున్బసింధుగ దాచక్రవాలా॥రా॥
 రాంరాంరక్షించు । కృష్ణకృపాలా ।
 రామాగోవిందట । రామాగోపాలా ॥రాం॥
 హరిసర్దార్ నగర్ । హర్ జానివాసీ ।
 హర్ వల్లుమాదూద । దయఉంచుచాలా ॥రాం॥
 రాంభజక్తై నా । లిఖాహైముసాఫిర్ ।
 అజీంధడాఖట కర్నూలువాలా ॥రాం॥

5. కీర్తన రా॥ దర్ బార్ తా॥ ఏక.

అరేఆలాపై లిఖితమై । యున్నదిగా ।
 కల్మా । లాఇలాహ ఇల్లాహకదా ॥అరే॥
 కల్మాతయ్యబ్ లాఇలాహ । ఇల్లాహుని చదివిన ।
 కల్మామంబులుపదలిపోవును । మదిలోసమ్మియుండిన ।
 కల్మాభేదము తెలిపే । మహమ్మదుగా ॥అరే॥

ఆదిఅంత్యమధ్యమంత । నింశియున్నదికల్పచే ।
 ఆదినారాయణహరియని । కల్పదెలుపుచున్నది ।
 పాదునిల్పినదేమదికల్పగదా ॥అర్పే॥
 ఆదిఅంత్యములేకమున్నె । సున్నయొక్కటియున్నది ।
 అట్టిసున్నలొంటంకార । శబ్దముపలికియున్నది ।
 నాదుబిందుకుకల్పనకీలుగదా ॥అర్పే॥
 వందనంబులుహిందువులకును । నా హేబులకుసలాములు ।
 ఇందుదీనునివ్రాతలున్న । దిద్దివేయుశితవ్పలు ।
 హిందూమహమ్మదీయులకజీమేకదా ॥అర్పే॥

6. కీర్తన రా॥ పటదీప్ తా॥ ఏక.

రాంరాంబోల్ తెజగసబ్ । రాంనాంకిసూక్ష్మై ।
 రాంమందిర్ అందర్ జాకర్ । కర్తే భజకీసూక్ష్మై ॥రాం॥
 రాంమందిర్ మణికేఅందర్ । రాంబై తేఉస్కేఅందర్ ।
 రాంబోనిరూపేమూర్తి । పూజాకర్తేకిసూక్ష్మై ॥రాం॥
 రాంకూమాతాపితానహీన్ । సీతాపతీకిన్ కూహై ।
 రాంనిరంజన్ ప్రభుకులక్ష్మణ । భరతబంధూకిన్ కూహై ॥రాం॥
 దశరథబై తే సింహసకాపర్ । అయ్యోధ్యుడనగరీహై ।
 దశదిశ మెఢంకాబాజె । రామదశరథీకిన్ కూహై ॥రాం॥
 రాంవహీహైరహింసహీ । త్రిలోకకాజోప్రభుజనా ।
 రాంఉన్ కుబోలతేఅజీం । పూజనజపనాచెసూక్ష్మై ॥రాం॥

7. కీర్తన హిం తోడి తా॥ ఏక.

హై । హరహరమంది మే । హం । మృకీమంది భూల్ హై ।

హం మృకీమంది భూల్ హై ॥౧॥

తులశీమాలా జపకర్ ఢేరే । వృకామాలాభూల్ హై

హం । మృకామాలాభూల్ హై ॥౨॥

తక్కూబాధే మడిపితాంబర । మృకీమడిభూల్ హై ।

హం మృకీమడి భూల్ హై ॥౩॥

అనకావూపర్ బై శేజబ్ కే । మృకుబితానభూల్ హై ।

హం మృకుబితానభూల్ హై ॥౪॥

భేచరిముద్ర దేభేజబ్ సే । భూచరిముద్రభూల్ హై ।

హం । భూచరిముద్రభూల్ హై ॥౫॥

బంలలక్ హం క హే తేఫిర్తే । త్రికుటిచఘ్న భూల్ హై ।

హం త్రికుటిచఘ్న భూల్ హై ॥౬॥

బాహెర్ ధూనీలగాకెబై శే । దంకీధూనీభూల్ హై ।

హం । దంకీధూనీభూల్ హై ॥౭॥

యోగసమాధి లగాకెబై శే । రామనామభూల్ హై ।

హం రామనామభూల్ హై ॥౮॥

అడంగురూకేచేలేబకర్ । గురుఘటగురుకూభూల్ హై ।

హం గురుఘటగురుకూభూల్ హై ॥౯॥

8. కీర్తన రా॥ మిశ్రమశ్రీరంజని తా॥ జల్ప.

ఏక్కేఆపఖవైదో । శేభౌర్ ఎక్ బ్రాహమృ ।

వస్త్వ కుక్ హోతీసహే । భోరహే హై జానామృ ॥ఏక్కే॥

ఏకుతోజున్నారదాలా । జాట్ గఖాదాచీముండా ।
 ఏకుతోఖత్నాకలా । జాట్ ముండాదాచీరఖా ।
 ఏకుతోమందోర్ బనాయ । బుత్ రఖాపూజాకియా ।
 ఏకుతోమస్తిద్ బనాయ । ముగ్ధాబనాసిజ్డాకియా ।
 ఏకుతస్సీర్ దేఖతా । బెర్ యేపతస్సీర్మేమగ్గ ॥ ఏక్మే ॥
 ఏకుతోసాయాబనా । ఝబ్ లుంగ్ లంగోటీపకకసా ।
 ఏకుతోసాధుబనాబస్ । రాఖ్ మల్ మత్ మేబసా ।
 ఏకుతోక హేనేలగా । ఓంహరహరశంభుశివ ।
 ఏకుతోక హేనేలగా । ఓరబ్ మెరమాల్ క్ఖుదా ।
 ఏకుతోకర్తానమాజ్ । బెర్ దూసరాకర్తాభజక్ ।
 ఏకుతోకాశీగయా । తీరథ్ కులేవాషిన్ హువా ।
 ఏకుతోకాదాగయా । హజ్ కియాజంజంలియావాషిన్ హువా ।
 ఏకుతోఒకకర్ గుదూ । చేలోంకులేఫిచ్చేలగా ।
 ఏకుముర్షద్ ఒక క్ఖుర్ ఘోషీమూరీదికర్నెలగా ।
 ఆగ మేజల్తానైస్ క్ । బెర్ ఖాక మేహోతాదధక్ ॥ ఏక్మే ॥
 పానుహై తేరీలజీంబస్ । ఏకుమెదోకర్ దియా ।
 ఏక్ సదాకుకీఫెబస్ । ఫై కుకర్ దియా ।
 ఏకుమెదోకూరఖా । బస్ ఇష్టే ఉన్నేభర్ దియా ।
 ఫిర్ తేరేజల్మేనెబస్ । ఉస్కూదివానకర్ దియా ।
 ఏకుబై తామస్త ఒక । ఏకుఫిత్తాకోసాఒక ॥ ఏక్మే ॥

9. కీర్తన రా॥ మిశ్రమకీర్తనంబని తా॥ జుల్స్

మక్తోమైలేమేపడా । తక్ గుద్ హువాతోక్యాహువా ।
 అజస్ కాజస్ జస్ తానహీ । తపసీబనాతోక్యాహువా ॥ మక్ ॥

బాంధతేతకకూమడి । ఎహరాంపేఖ్ బెర్ బ్రాహమక ।
 మక చలాచంచల్ కహీ । యోగీబనాతోక్యాహువా ॥మక॥
 సాతోజానేనహీ । అష్టానకరైగంగామెజా ।
 గుప్ భవర్ మేడూబానహీ । సాధుబనాతోక్యాహువా ॥మక॥
 కుచ్ నహీ । అభ్యాసులేక । సుకవేదాంతీబనా ।
 వేడకుచ్ జానానహీ । వాదీబనాతోక్యాహువా ॥మక॥
 జాగురూకేతూశరణమే । భేదపానావలజీం ।
 ఛోడదేసబ్ వాదుతేరా । దర్శబనాతోక్యాహువా ॥మక॥

10. కీర్తన రా॥ సావేరి తా॥ కేద్య.

ముద్దుకూసఘానకృష్ణ । మైహూఁకువారిదేఖో ।
 బారాబరన్ కిఛోటి । కన్యాకుమారిదేఖో ॥ముద్దు॥
 నాగీహూఁఆతదికీ । దేఖోతోమైలగకీ ।
 పుష్పబెర్ సుగంధముద్దుమే । హైప్యారిప్యారిదేఖో ॥ముద్దు॥
 ఛంఛంమైచల్తిఆయీ । చుంసీకొసర్ లగాయీ ।
 గోకుల్ కిరహేనేవాలి । గౌలబిచారిదేఖో ॥ముద్దు॥
 మైవకనీచస్త్రీహూఁ । భగవానుతుంతోశ్రీహూఁ ।
 చరణంపెసర్ ఝుకాయీ । దాసీతుఁహరిదేఖో ॥ముద్దు॥
 జమునామెతుంకుపాయీ । గోకుల్ కులోట్ ఆయీ ।
 సంగత్ మేఘిర్ ఘటాయీ । మాయాతుంహరిదేఖో ॥ముద్దు॥
 చందర్ నికల్ నెఆయీ । భానూనెమూఛిపాయ ।
 కాలీఘటాహైఛాయీ । ఆకాశసారిదేఖో ॥ముద్దు॥
 హర్ జా । తుహీతుహీహై । హర్ వస్తుమేతుహీహై ।
 లీలాఅణినిరాలీ । కుల్ జగ్ హైసారిదేఖో ॥ముద్దు॥

11. కీర్తన రా॥ మిశ్రమశంకరాభరణము తా॥ త్రితాల్.

ఈశ్వర్ అల్లామహాప్రభు । సబ్ పర్ అప్పీకృప కరే ।
 డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
 కృపాకరేలప్పైభక్తోపర్ । నావ్ కరెసబ్ కర్మ కేబంధన్ ।
 భక్తిలప్పైమన్ మెయె । నమశ్శివాయఓంజపాకరే ।
 డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
 లగాకర్ యోగీకీర్తి । జలామాయాకసబ్ చత్త ।
 ధున్ లగాఅప్పీప్రభుకా । రాల్ దిన్ జన్ తపాకరే ।
 డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
 హర్ కుపానాక పౌతికుల్ జగ్ । హర్ తోహర్ హర్ ఘటబసా ।
 కర్ నజర్ దర్ పన్ పెతూఓం । అల్ జబ్ కహికరే ।
 డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
 గురూజీకాతుసేవాకర్ । మిలేమేసలజీంతయ్యుకు ।
 కశినవేదాంత కీమంజిత్ । సంభల్ సంభల్ కర్ చలాకరే ।
 డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥

12. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ భీంపలాన్ తా॥ ఆది.

మందిర్ మెజబ్ జావుంగ । మహాప్రభుకుపావుంగ ।
 శంభోశంకర్ హరహరకపాకర్ । ఘంటాజబ్ బజ్ వావుంగ ।
 ఓ॥ అందర్ ఈశ్వర్ మైత్రోబాహర్ । వున్ కుకెవుకర్ పూజ్ నా ।
 వున్ కుకెవుకర్ పూజ్ నా ॥మం॥

ఉన్ కుమాతాపితానహీ । జోరుబచ్చెమకానహీ ।
 హర్ వస్తూ మెలీలాతేరీ । దేఖేసబ్ కోదిఖానహీ ।

ఓ॥ పానినిలానభస్మచడాన । వ్రన్ కుకెవుడర్ పూజ్ నా ।

వ్రన్ కుకెవుడర్ పూజ్ నా ॥మంది॥

పుష్పసుగంధభోపరా । కర్ పూర్ హరితిబెర్ మేన ।

నై వేద్ దేనేదూద్ శక్కర్ । లేభగవాన్ ఖాతిర్ ఖడా ।

ఓ॥ పుష్పచడాకర్ నై వేద్ దేకర్ । హరితిన్ కుదేనా ।

హరితిన్ కుదేనా ॥మంది॥

ప్రభుతోమాలిక్ ఏక్ హై । భక్తపూజారిలినేక్ హై ।

హిందూమున్ లీనుకున్ వాజగ్ పే । మోహనమండర్ ఏక్ హై ।

ఓ॥ మానసపూజనమాణ్ దిల్ కా । మతలబ్ దోక ఏక్ హై ।

మతలబ్ దోక ఏక్ హై ॥మంది॥

మందిర్ మే హైమన్ మోహా । బోలెగురూజిఏబచన్ ।

వులట్ కెహనాఆనసమాన । గురుఘట్ కర్ తెలజీంజతన్ ।

ఓ॥ సద్గురుపూజెబన్ కచేత । ప్రభుకుజబ్ తోపూజనా ।

ప్రభుకుజబ్ తోపూజనా ॥మంది॥

13. కీర్తన రా॥ తోడి తా॥ ఏక॥

చలోచలోఅందరము । పంథరికేపోవుదము ।

సులభముగాపాండురంగని । పాదసేవచేయుదము ॥చలో॥

చంద్రభాగనదిలొమనము । స్నానమునుచేయుదము ।

శుభ్రముగవిఠలేశుని । మందిరంబుజేరుదము ॥చలో॥

తెల్లమల్లెపువ్వులను । కొల్లలుగకోయదము ।

యల్లమురంజిల్లదేవుని । పైసచల్లుదము ॥చలో॥

ఇష్టమైనకాయశర్కర । స్వప్తముగసమర్పించి ।

నిష్కాగరిష్టులె । అర్చనాజేయుదము ॥చలో॥

కోరికలీడేర్పునట్లు । వరములుదయచేయుమనుచు ।
మొరలుచేయుటకుఅజిం । భక్తితో నెపోవుదము ॥చలో॥

14. కీర్తన రా॥ మోహన తా॥ ఏక.

జై బోలిజగత్ సబ్ ప్యారా । హనుమాను నెలంకజలాయ ॥జై॥
శ్రీరాము నెవాలికుమారా । సుగ్రీవుకుతఱ్ఱుచడాయ ।
కిష్కంధ సెలమ్మర్ సారా । లేనిక్లెవోరామనృపాలా ॥జై॥
సబ్ వానర్ మిల్ కర్ పల్ మె । వాలాద్రినికాలెవొజల్ మె ।
ఆవాజ్ ఘుమాయితబల్ మె । జబ్ గుల్ హువలంక మెసారా॥
జబ్ రావణఆకెపుకార । కాన్ సీతకభర్తాప్యారా ।
దశరథ్ కావోపుత్రహైప్యారా । హోకెముకాబిల్ హమార॥జై॥
జబ్ సీత నెరాముకుపాయ । లేఛాతిగ లేసెలగాయ ।
ధన్ మాల్ బహుత్ సెలుటాయ । విభీషన్ కుషాహబనాయ ॥జై॥
సద్దార్ నగర్ హైప్యారా । ప్రభ్యాతిహైముల్ కమెసారా ।
హర్ జిన్కగంజ్ హమారా । క్యాఖూబ్ అజింసుధారా ॥జై॥

15. కీర్తన రా॥ దర్ బార్ తా॥ ఏక.

గాంజేకాదమ్ జమ్ కెలగావో । సాధుమత్ కుజానాహై ।
గంగాస్నాన్ తోకర్ కేఆవో । సాధుమత్ కుజానాహై ॥గా॥
మత్ మేఘట్ కుజమానాహై । ఝుట్ పట్ ఓభబూత్ చడనాహై
తన్ మన్ కాఆసన్ బిఘోనాహై । ఓసాధుమత్ కుజానాహై ॥గా॥
ధూసీదంకిలగానాహై । ఓరామరమయ్యరమానాహై ।
జబ్ బ్రహ్మ సెజీవుకుమిల్ నాహై । ఓసాధుమత్ కుజానాహై॥గా॥
యేయోగ్ అజప్ గాయిత్రిహై । సత్ చిత్ ఆనందావర్తిహై ।

విష్ణుశాస్త్వర్ బ్రహ్మకీ ఓ । సాధుమత్ కుజానాహై ॥గా॥
 యేనామ్ పృథుకాజప్ తీక్షణ్ జగ్ । యేపీరోపయంబర్ సబ్ ।
 జప్ తేమునిరుషిసాధుసంత సబ్ । సాధుమత్ కుజానాహై ॥గా॥
 ఓమాలిక్ హైయెక్ నామ్ బెసియూర ।
 రహమాన్ గోళుబౌర్ రాంపుకారె ।
 అజీనాం లేకర్ అనంత బిచారే । సాధుమత్ కుజానాహై ॥గా॥

16. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

జల్ భర్ నేకుదేరే । కృష్ణాకనయ్యముర్ఖుకు ।
 పన్ ఘట్ జానెదేరే । కృష్ణాకనయ్యముర్ఖుకు ॥జల్॥
 బగల్ మెలిలియహత్ మెకులియ । సర్ పర్ చుమ్మిధరి ।
 రంఝుంరంఝుంపాయల్ బాజె । గౌలన్ ఆయిహరి ॥జల్॥
 స్నాన్ కరానజల్ భర్ లేనా । గోళుల్ జానహరి ।
 సంధ్యావందన్ కర్ నెజల్ యే । పతిగోదేనహరి ॥జల్॥
 భీర్ పకాననై వేద్ బాంధ్ పితాంబర్ మడితీరథ్ పర్ పాద్ ।
 లేకర్ ఏచేభోజన్ కర్ నామై నెహరి ॥జల్॥
 పాపలగేగాతుర్ముకుభగవాన్ । పూజాపాట్ సఘడా ।
 నపతీసతీకార్ముగడలగాకర్ । జగ్ గోతుమ్ నహసాన ॥జల్॥
 దై త్యసహ్మరిహరిగిరిధారి । కుచేలుకుకు బేంద్రబనాయె ।
 కాళింగ్ పూపర్ ధై ధై నాచె । పున్ కాపాప్ మిటాయె ॥జల్॥
 హర్ వస్తు మేలీలాతేరీ । క్యామైకహుకృష్ణా ।
 కమల్ చరణకీదాసి గౌలన్ । తుమ్ హిబచానకృష్ణా ॥జల్॥
 చిత్ శుద్ధకర్ లేలజుతేర । ధూనిలగాబై తె ।
 జ్ఞాన్ ధ్యాన్ కాచింతన్ ఛోడ్ కెకృష్ణాతుజ్ సెనరుతె ॥జల్॥

17. కీర్తన రా॥ భీంవలాన్ తా॥ ఏక.

మైలక్కిపూజారీ బ్రాహమన్ కీ॥ మురేఱదత్ మూరత్ పూజన్ కీ॥
నహీమందిర్ దేఖమైమన్ కీ॥

ఇన్ మన్ మేసూరత్ మోహన్ కీ॥ మై॥

పితాజమేరేఱిప్ బతాన॥ మన్ మందిర్ మెక్కై సేజాన॥

రాంకిదర్శన్ క్యేవుకర్ పాన॥ రాంసీతలత్తున్ కి॥

మురేఱదత్ మూరత్ పూజన్ కీ॥ మై॥

ఘర్ కెలందర్ కై జల్ భర్ నా॥ కహాపెలమ్నాన్ స్థాన్ పెకర్ నా॥

మన్ కుపీతాంబర్ మడికాన్ బంధ్ న॥ ముజెరీత్ శిఖావోఱనన్ కీ॥

నహీఱదత్ పున్ పర్ బైతన్ కీ॥ మై॥

ముద్రపాంచ్ వోముజ్ కుశిఖాన॥ పట్ ఘట్ కేసబ్ వోకిత్నే బతాన॥

పులట్ కెజానపలట్ కెఱనా॥ ధరమ్ కరమ్ సబ్ బ్రాహమన్ కీ॥

దుర్గున్ ఘడావో ఇన్ మన్ కీ॥ మై॥

రామత్రివేణిపితాకహా॥ తుమ్లందర్ కిస్సె బోలెసాహం॥

పున్ కుక్యేవుకర్ పూజన్ తుమ్హమ్॥ చైతన్ కర్ల నాతన్ మన్ కీ॥

యాధ్యాన్ కరూమైనిర్గుణకీ॥ మై॥

పూరుష్ జపేసబ్ గాయిత్రీజప్॥ స్త్రీ క్యాపేర్ కెజప్ నాలబ్ జప్॥

బోలొపితాజలజప్ కమలబ్॥ ఝలక్ దిఖావోదర్ పన్ కీ॥

ఓలజీంగురూకెచరణన్ కీ॥ మై॥

18. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ తోడి తా॥ ఏక.

హరికేనామ్ జప్ నేకు॥ తురేఱజపమాలక్యాకర్ నే॥

అజప్ కాజప్ తూజప్ నేకు॥ తురేఱజపమాలక్యాకర్ నే॥ హరి॥

లగాకర్ ధ్యాన్ కతాగ । బంధాయిన్ మన్ కేమన్ కేకు ।
 ఫిరాజామాలసోహంకా । తు ఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
 అరేక్యాకర్ హమైతు । తేరేమాలిక్ సెఅబ్ లేన్ దేన్ ।
 హిసాబ్ కర్ నేకుజపమాల । తు ఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
 మడీతూ బాంధ్ లేమన్ షు । కభీ మైలాన హుసానేదే ।
 బుతా నెపట్టుపీతాంబర్ । తు ఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
 కహీగీజగ్ తు ఝేమూరఖ్ । అనాచార్ హైమానస్ బన్ ।
 హై మైలాతాగమా లేకా । తు ఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
 హరీకానాంజప్ జప్ కర్ । ఫిరానామన్ కెమా లేకు ।
 సిఖాయసబ్ గురూజీనె । తు ఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
 అజీంయే రాత్ భక్తింకి । భజన్ జప్ తప్ కేకర్ నేకు ।
 జరాతూ సీఖ్ లేవిదాన్ । తు ఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥

19. కీర్తన రా॥ తోడి తా॥ ఏక.

బాపురేమాతాండ । రేపామాపానేడొచూడు ।
 భర్తి పట్కప్తోతుందన్న । రాంకిషక్ అడ్తిమీద ॥బా॥
 మాతాండనాయకుడు । మాంతిమైనరాములుగాడు ।
 మంచిదినునులుమెచ్చుతాడు । లేకుంఁబెకొట్టుతాడు ॥బా॥
 తెల్లవచ్చజొన్నలన్ని । కుల్లుపుల్లపెడ్డలన్ని ।
 కల్పినట్టిరై తులాను । కాలుచెయ్యికోస్తాడంట ॥బా॥
 కొంతసేపెలంగడయ్య । కొనరయ్యలమ్మరయ్య ।
 కలుతాగ్గబోకుండయ్య । కొత్వాలిపడ్తరయ్య ॥బా॥
 సర్దార్ నగరమందుఅజీం । ధరలన్ని తెల్పుతాడు ।
 ఉన్నడయ్య బ్యారకాడు । కన్నులకుకానరాడు ॥బా॥

20. కీర్తన రా॥ మాయమాళవగౌళ తా॥ జల్ప.

బహారున్నదండీ । పంథరీలౌభజనకీబహార్ ॥బ॥
 పంథరీమందిరములౌ । భజననేయున్నదీ ।
 విత్థల్ కెగల్లేమె । పూలోంకహార్ ॥బ॥
 భక్తోనెబాజితే । తాల్తంబురుచిట్కియాఁ ।
 తల్లాఫిటీల్ ఓసితార్ ॥బ॥
 పుండరీకాక్షుసీస్మరణచేయుచున్నవి ।
 విత్థల్ కెదరిశన్ కు । పంథరీషుజానె ।
 చంద్రభాగనద్దీకు । హానాహైఁపార్ ॥బ॥
 సద్దార్ నగరునివాసులది । భక్తసమాజ్ మండలీ ।
 హరివిత్థల్ విత్థల్ బోల్ తే । జాతేహైఁపార్ ॥బ॥

21. కీర్తన రా॥ మాయమాళ తా॥ జల్ప.

ఓంఝూండలేకర్ । పంథరీకుజాయింగే ॥ఓం॥
 విత్థల్ కుఓంఓం । గానాసునాయింగే ।
 దరిశన్ కరాయింగే । భక్తబన్ జాయింగే ॥ఓం॥
 కర్ తెభజన్ సబ్ హమ్ । దాసాహమ్ జాయింగే ।
 మూలాధార్ పర్ । ఆసన్ జమాయింగే ।
 ఆసన్ జమాయింగే । ఘాసీలగాయింగే ॥ఓం॥
 బ్రహ్మధార్ పర్ । మండలీచఢాయింగే ।
 బ్రహ్మనంద్ కా । ఢంకాబజాయింగే ।
 చిత్కుసునాయింగే । సత్కుజమాయింగే ॥ఓం॥

పుండరీకవరదకే । చరణజప్తకెపాయంగె ।
 తన్మన ధన్ బెర్ । జాన్ భీలుటాయంగె ।
 జాన్ కులుటాయంగె । ముక్తిజప్తకెపాయంగె ॥ఓం॥
 భేద్ జోవేదాంత్ కా । గురూజీసెపాయంగె ।
 గాహనీధిటజీం । పండరీకుజాయంగె ।
 పావన్ బన్ ఆయంగె । పాప్ సబ్ మిట్ జాయంగె ॥ఓం॥

22. కీర్తన రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

ఓపూజారీ । పూజ్ లేతు । మన్ కిమందిర్ ఏక్ హై ।
 ఉస్సైహైమాబూద్ బై తా । మందిర్ కెలందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
 ఓఖుదీ సెహైబనా । జుజ్ కుల్ బనా । యారబ్బనా ।
 ఓరహీమరహమాన్ సబ్ కా । రాంచందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
 పూజ్ నాఉన్ కూరవాహై । శేఖ్ బ్రాహమన్ సబ్ కైతై ।
 హైయెసబ్ కరిష్మేవుసీకే । శ్యామ్ సుందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
 సర్వకర్త సబ్ కమాలిక్ । సర్వవ్యాపీఏక్ హై ।
 ఖాక్ కాపుల్లాయెబందా । పాణ్ లందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
 కహి తైహై । వున్ కులనంతా ఓలజ్ ముష్టాన్ హై ।
 గీత్ హర్ ఘట మేహైగాత । సోహం లందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥

23. కీర్తన రా॥ కమాచ్ తా॥ కేర్వా.

ఓమనసా । శివసర్ వాంతర్ వాసిబోల్ ।
 మన్ కాపట్ ఖోల్ కె । ఉన్ మేటటోల్ ॥ఓమన॥
 కోయికహత్ హై । శివకైలాసి । విష్ణురహేవై కుంత్ నివాసి ।
 సత్యలోక్ మెబ్రహ్మరహేత్ । హర్ వస్తు మెకాను । మనసా ॥ఓ॥

హర్ ఘటలందర్ | హుఁహుఁడహత్ హై|

శబ్దనిరాలీలతీలహత్ హై |

ఉలట్ ఘుంగట్టు దేఖనయన్ సె |

నామ్ ప్రభూకాబోల్ మనసా || ఓమన||

ఆప్ కుఆప్ తోకున్ నహిజానే | మాతపితాకాఆజ్ఞ సమానె |

ఆప్ సతిపతిసుత్ సబ్ జ్ఞాని | మాలిక్ తేరాకాన్ మనసా || ఓమన||

విష్ణుఈశ్వర్ బ్రహ్మకుతూనే | ఘండరహతూఉన్ కుదివానె |

భేదలజీంవోగురు సెపాకర్ | దేఖసమర్థుకర్ బోల్ మనసా || ఓ||

24. కీర్తన రా|| మిశ్రమ దర్ బార్ తా|| కేర్వ.

గాఫిల్ మత్ హోమన్ తుజరా| దునియాఘడిభర్ కతికానాహై|

ప్రార్థనకర్ తూ|ప్రభూకసదా |

దునియా సెతోపక్ దిన్ జానాహై ||గా||

జోదేఖ సమర్థుమేఆయాహై | ఓకాయామాయాపాయాహై|

ఓమోహ మెతుర్థుకుఫసాయాహై |

దునియాఘడిభర్ కతికానాహై ||గా||

తూకిన్ లియెజగ్ మేఆయాహై| నరనామ్ సభోంకుజ తాయాహై

వోహరికాభేద్ నసాయాహై | దునియాఘడిభర్ కతికానాహై||

ఏలంగ్ కుభంగ్ జోకర్ తాహై| లింగాత్మకదరిశన్ కర్ తాహై |

ఓమర్ నెకేవ హెలేమర్ తాహై|దునియాఘడిభర్ కతికానాహై||

వోఈశ్వర్ కాసబ్ లీలాహై | బస్వలింగ్ గురూకాచేలాహై |

బనెఆ వెల కేలా| జా వెల కేలా | దునియాఘడిభర్ కతికానాహై||

వోపక్ నిరంజన్ నిరాలాహై| రహమానోకరీమొకృపాలాహై|

జగ్ జప్ తెలజీంకామాలాహై| దునియాఘడిభర్ కతికానాహై||

25. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ దర్పార్ తా॥ కేర్వ.
 ఓకృష్ణాబాస్మీ మెమురళిబజా ॥ ఓకృష్ణా॥
 కృష్ణకనయ్యా నందకెలాలా॥ మోహినిసూరత్ బతా ॥ ఓకృష్ణా॥
 రేచక్ బాహర్॥ పూర్వ అందర్॥ నాభిమెకుంభక్ బతా ॥ ఓకృష్ణా॥
 పూరబ్ పచ్చమ్॥ ఉత్తరదక్షిణ్॥ త్రివేణిసంగమలేజా ॥ ఓకృష్ణా॥
 సాంన్ మెప్రణామ్॥ వోప్రణాయామమ్॥
 నిరాన్ సమాధిబనా ॥ ఓకృష్ణా॥
 పాపేమిటాదే॥ శ్రీహరికృష్ణా॥ పావన్ అజీంకుబనా ॥ ఓకృష్ణా॥

26. కీర్తన రా॥ కల్యాణి తా॥ దాదర.

బమ్లలక్ క హెకెసాధు॥ జోగుమ్ హూగయా॥
 దమ్కుక్యా హూగయా॥ ఝట్ వోసమ్ హోగయా ॥ బమ్॥
 అంభ బంద్ హోగయె॥ సాంన్ రుక్ నేలగీ॥
 హాయేసాధు పెదర్ దో॥ అలమ్ హోగయా ॥ బమ్॥
 శబ్దపృథివీ సెలేకర్ వోఆకాశతక్॥
 ఓంఘుంఘుం కెహీనాదమ్॥ దమ్ హోగయా ॥ బమ్॥
 జబ్ హువానాశ్ మైబన్॥ రహోవోప్రభూ॥
 కామకోధమ్ తొజల్ కర్॥ భసమ్ హోగయా ॥ బమ్॥
 అండపిండాండబ్రహ్మాండ॥ వ్యాపీలజీం॥
 తూతూ మైమైకర్పూగ్ డా॥ ఖలేమ్ హోగయా ॥ బమ్॥

సంపూర్ణము.

కొండా శ్రీకృష్ణయ్యగారి ప్రిమియర్ ముద్రాణాలయమున ముద్రింపఁబడియె,
 నీ కిం ద్రా డ్.

XX

హెచ్చరిక.

ఈపుస్తకములు వలయువాడు:—

గ్రంథకర్త దగ్గరనుండిగాని

లేక

ప్రకాశకులు :

శ్రీ తాటియల్లయ్య గుప్త

షాద్ నగరంగారి దగ్గరనుండిగాని సంగ్రహించగలరు

XX

